

FORVALTNINGSREVISJONSRAPPORT 10-2022

BARNEVERN FOREBYGGENDE ARBEID OG TIDLIG INNSATS

EIDSVOLL KOMMUNE

AUGUST 2022

INNHold

SAMMENDRAG	6
Anbefalinger	7
Kommunedirektørens høringsuttalelse	7
1 Innledning	8
1.1 Bakgrunn	8
1.2 Demografi i Eidsvoll	9
1.3 Familiens hus og barnevernstjenesten i Eidsvoll kommune	9
1.4 Tilsyn fra Statsforvalteren i Oslo og Viken	11
1.5 Formål og problemstillinger	11
1.6 Revisjonskriterier	12
1.7 Rapportens oppbygging	12
2 Gjennomføring og metode	13
2.1 Dokumentanalyse	13
2.2 Intervjuer	13
2.3 Saksgjennomgang	14
2.4 Statistisk analyse	14
2.5 Dataenes pålitelighet og gyldighet	14
3 Revisjonskriterier	15
3.1 Kilder til revisjonskriterier	15
3.2 Barnevernsreformen	15
3.3 Forebyggende arbeid, tidlig innsats og tilstandsrapportering	16
3.3.1 Forebyggende arbeid og tidlig innsats overordnet i kommunen	16
3.3.2 Forebyggende arbeid og tidlig innsats i barneverntjenesten	17
3.3.3 Tilstandsrapportering og egenkontroll	18
3.4 Samarbeid i oppvekstsektoren	19
3.5 Kompetanse og rutiner for opplæring	20
4 Forebyggende arbeid og tidlig innsats	22
4.1 Plan for forebyggende arbeid	22
4.1.1 Status for kommunens plan for forebyggende arbeid	22
4.1.2 Mål for forebyggende arbeid	23
4.1.3 Samarbeid mellom aktører, organisering og fordeling av ansvar	24

4.2	Samhandling mellom barneverntjenesten og andre tjenester for å fange opp hjelpebehov og omsorgssvikt	25
4.3	Tiltaksapparat og tiltaksplaner	26
4.3.1	Nøkkeltall i barneverntjenesten i Eidsvoll	26
4.3.2	Rutiner og praksis rundt hjelpetiltak	27
4.3.3	Hjelpetiltak	28
4.3.4	Vedtak, tiltaksplan og evaluert tiltaksplan	30
4.4	Medvirkning og innflytelse i egen tiltaksplan	31
4.5	Tilstandsrapportering til kommunestyret	32
4.6	Revisjonens vurderinger, konklusjon og anbefalinger	33
5	Samarbeid i det forebyggende arbeidet	35
5.1	Samarbeid rundt barn og unge i kommunen	35
5.1.1	Overordnet samarbeid rundt barn og unge	35
5.1.2	Ulike samarbeidsfora og -møter	36
5.2	Samarbeid mellom barneverntjenesten og andre tjenester	37
5.2.1	Barneverntjenestens samarbeidsarenaer	37
5.2.2	Forbedringsområder	39
5.3	Samarbeid med frivillige organisasjoner	42
5.4	Taushetsplikt og opplysningsplikt	43
5.5	Revisjonens vurderinger, konklusjon og anbefalinger	44
6	Kompetanse i barneverntjenesten	45
6.1	Plan for kompetanseheving	45
6.2	Rutiner for opplæring	47
6.3	Revisjonens vurderinger, konklusjon og anbefaling	47
	KILDER	49
	VEDLEGG 1: LISTE OVER TILTAK	52
	VEDLEGG 2 – KOMMUNEDIREKTØRENS HØRINGSSVAR	55
	Figur 1 Organisasjonskart familiens hus	10
	Figur 2 Standardisert forløp i bistand til barn, unge og familier.....	17
	Diagram 1 Demografi i Eidsvoll.....	9
	Diagram 2 Barn med barneverntiltak i forhold til innbyggere i aldersgruppen 0-17 år, i prosent.....	26
	Diagram 3 Barnevern i Eidsvoll – tiltaksplan	27

Tabell 1 Hjelpetiltak	29
Tabell 2 Eksempel på vedtak, tiltaksplan og evaluert tiltaksplan	31
Tabell 3 Møteplan barneverntjenesten	38
Tabell 4 Forbedring.....	40
Tabell 5 Vedtak, tiltaksplan og evaluert tiltaksplan	52

SAMMENDRAG

Formålet med undersøkelsen har vært å vurdere hvordan Eidsvolls barneverntjeneste jobber med forebyggende arbeid og tidlig innsats.

Hovedfunn

1. Flere av tiltaksplanene til barn som har hjelpetiltak, var mangelfullt utfylt, og ikke evaluert innen fristen.
2. Det er ikke tilstrekkelig systematisert tverrfaglig samarbeid mellom barnevernet og andre aktuelle tjenester, når det gjelder forebyggende arbeid.
3. Kommunen kan få vanskeligheter med å nå det nasjonale kompetansekravet i barnevernet innen 2031, dersom det ikke settes inn ytterligere tiltak for å rekruttere og beholde personer som har høy kompetanse.

Undersøkelsen viser at kommunen og barneverntjenesten i hovedsak retter innsats mot forebyggende arbeid og tidlig innsats, men at det er behov for ytterligere innsats for å fullt ut etterleve krav og forventninger på dette området.

Kommunen er i slutfasen av arbeidet med en oppvekstplan. Det kommer også frem at kommunen har etablert skriftlige rutiner og praksis for å fange opp og tilby hjelpetiltak for barn som er i risikozonen. I henhold til kommunens rutiner for hjelpetiltak skal barneverntjenesten blant annet gi barn som er modne nok, mulighet til å medvirke og uttale seg i sin egen sak. Revisjonen har ikke fått tilstrekkelige data til å konkludere fullt ut på dette punktet, men så langt revisjonen kan se er slik medvirkning ikke dokumentert. Undersøkelsen viser også at noen av tiltaksplanene til barn som har hjelpetiltak er mangelfullt utfylt, og at ikke alle tiltaksplanene er evaluert innen fristen. Ettersom dette kan føre til at barneverntjenesten ikke sikrer en tett oppfølging av at barn som er i risikozonen får effektive hjelpetiltak, ser revisjonen alvorlig på dette.

Undersøkelsen viser også at det ikke er tilstrekkelig systematisert tverrfaglig samarbeid i kommunen. For eksempel har ikke barneverntjenesten fulgt opp alle samarbeidsavtaler. Noen tjenester peker på flere områder som kan forbedres, for eksempel dialog og informasjon. Mer forutsigbarhet og stabilitet i samarbeidet og i enkeltsaker, samarbeidsavtale og/eller fast kontaktperson og støtte fra barneverntjenesten er andre områder som trekkes frem. Tjenesteområdene for oppvekst og omsorg Barneverntjenesten har heller ikke systematisert samarbeid med frivillige organisasjoner.

Videre viser undersøkelsen at kommunen har utarbeidet en kompetanseplan for perioden fra 2022 til 2026. Kommunen har også satt i verk flere tiltak for å heve kompetansen til de ansatte i barneverntjenesten, for eksempel videreutdanning og deltakelse i et kommunalt læringsnettverk. Samtidig kommer det frem i undersøkelsen at utfordringer med å rekruttere og beholde ansatte som har høy kompetanse, gjør at kommunen kan få vanskeligheter med å kompetansekravet innen 2031.

Anbefalinger

På bakgrunn av den gjennomførte undersøkelsen er revisjonens anbefalinger:

Kommunedirektøren bør

- ferdigstille oppvekstplanen.
- sørge for at kommunens tiltaksapparat er bredt og har tilstrekkelig kapasitet.
- sikre at tiltaksplaner for barn som har hjelpetiltak blir fullstendig utfylt og evaluert innen fristen.
- sikre et systematisk tverrfaglig samarbeid i henhold til samarbeidsavtaler, og at andre tjenester får nok informasjon fra barneverntjenesten til å ivareta forebygging og tidlig innsats.
- etablere flere arenaer for samarbeid med frivillig sektor.
- sørge for tiltak som gjør at kommunen når kompetansekravet innen 2031.

Kommunedirektørens høringsuttalelse

Et utkast til rapport er forelagt kommunedirektøren til uttalelse. Hørings svar er mottatt 17. august 2022, og er i sin helhet vedlagt rapporten. I tillegg har vi mottatt korrigeringer 15. august 2022 fra leder for familiens hus og vi har gjort endringer i teksten i samsvar med dette.

Kommunedirektøren kommenterer at oppvekstplanen er sendt hovedutvalg for oppvekst, kultur og frivillighet for videre politisk behandling i møte, og at den er dermed allerede fulgt opp fra administrasjonens side. Revisjonen har lagt til grunn at kommunen bør ha en politisk vedtatt plan for forebyggende arbeid. Endelig oppvekstplan ikke er politisk behandlet på tidspunktet for undersøkelsen.

Kommunedirektøren kommenterer at kommunen har satt i gang flere tiltak for å nå kompetansekravet i barnevernet. Blant annet er det bevilget midler til kompetanseheving, det blir gitt konkurransedyktig lønn ved ansettelse, særskilte lønnsforhandlinger ved utilsiktede lønnskjevheter, samt fri til og oppfordring om å ta videreutdanning. Han skriver at utfordringen ligger i antall søkere på studiene opp mot antall studieplasser, og at han er usikker på hvilke andre tiltak kommunen kan sette inn. Revisjonen er enig i kommunedirektørens beskrivelser. Revisjonen understreker likevel at dette er et lovkrav som kommunen må nå innen 2031.

Jessheim, 24. august 2022

Øyvind Nordbrønd Grøndahl
avdelingsleder forvaltningsrevisjon

Miriam Sethne
oppdragsansvarlig forvaltningsrevisjon

Dokumentet er elektronisk godkjent

1 INNLEDNING

1.1 Bakgrunn

Kontrollutvalget i Eidsvoll kommune bestilte en prosjektplan for en forvaltningsrevisjon innen barnevern i møte 7.6.2021 (sak 21/21), og vedtok denne planen i møte 25.10.2021 (sak 37/21).

Kommunen og barneverntjenesten har på ulike områder ansvar for forebyggende arbeid og tidlig innsats. Kommunen har blant annet ansvar for forebyggende arbeid på tvers av kommunens tjenester som jobber med barn og unge, og den skal sørge for at tjenestetilbudet er helhetlig og samordnet. Barneverntjenesten skal sikre at barn og unge som lever under forhold som kan skade deres helse og utvikling, får nødvendig hjelp og til rett tid. Hjelpen skal bidra til at barn og unge får trygge oppvekstvilkår.

Barnevernsreformen trådte i kraft 1.1.2022, og innebærer at kommunen får et større faglig og økonomisk ansvar enn tidligere. Blant annet får kommunen faglig og økonomisk ansvar for fosterhjem, og et større finansieringsansvar for barnevernstiltak. Reformen skal bidra til et bedre barnevern, og at tjenestene blir bedre tilpasset lokale forhold. Videre skal reformen styrke det forebyggende arbeidet og tidlig innsats i hele oppvekstsektoren. Dette forutsetter et samarbeid mellom barneverntjenesten og andre tjenester. Kommunedirektøren i Eidsvoll mener at denne reformen er den største reformen på mange år. Han opplyser i intervju at reformen ikke medfører store endringer i eksisterende barneverntiltak på kort sikt, men at kommunen har planlagt en betydelig dreining i tjenestene fra tiltak til forebygging de siste årene i økonomiplanen (Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet2022a).

Forebyggende arbeid og tidlig innsats har stor betydning for barna som trenger hjelp. Dette har også positive virkninger for resten av samfunnet. Koordinator for skolehelsetjenesten i Eidsvoll kommune understreker følgende i et telefonintervju med revisjonen:

Når forebyggende arbeid lykkes, synes det ikke. Denne usynligheten kan være til hinder når budsjettene legges.

Forebyggende arbeid er derfor spesielt avhengig av en forankring i politisk vedtatt dokument og i kommunens administrative ledelse. Nytteverdien må videreføres til ledere på avdelingsnivå som må ha forebyggende arbeid i fokus gjennom et strukturert tverrfaglig samarbeid; definere konkrete mål med gjennomføring, som er nedfelt i prosedyrer, med tydelig ansvarsfordeling.

Det vil være mye av de samme tiltakene som er aktuelle for å forebygge noen av barnevernssakene, noen av henvisningene til barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk (BUP), frafall i skolen, samt bygging av god fysisk og psykisk helse. Man må se forebygging som et samarbeid mellom kultur, fritid, skole barnehage, helse og barnevern. Mye god forebygging skjer og kan videreutvikles der barn og elever oppholder seg; i barnehager og i skoler.

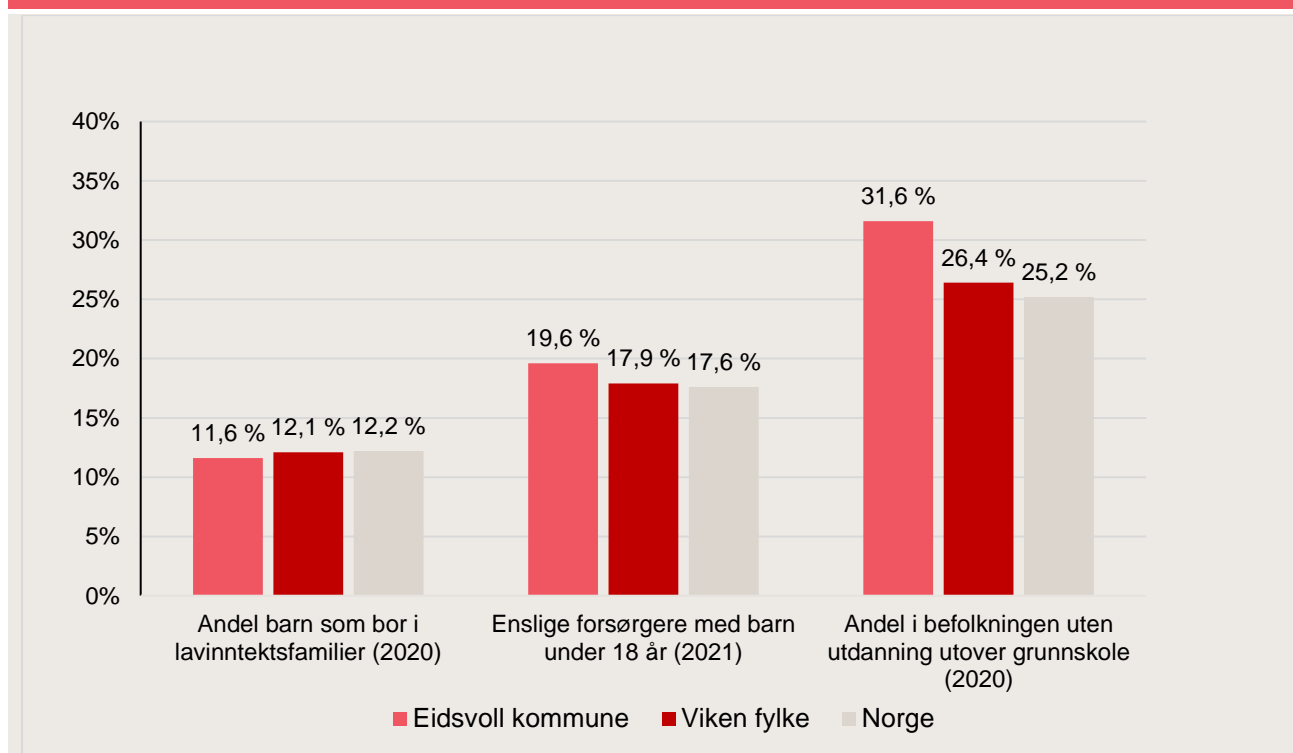
Forebyggende arbeid reduserer lidelser for den enkelte, og lønner seg økonomisk – på sikt!

1.2 Demografi i Eidsvoll

Kommunens demografi kan påvirke arbeidet med barnevern i kommunen, og hvordan en kommune presterer sammenlignet med en annen. Noen utvalgte demografiske faktorer for Eidsvoll er presentert i diagram 1 under.

Diagram 1 Demografi i Eidsvoll

Kilde: Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (2021a), Barnevern kommunemonitor (nyeste tilgjengelige tall)

Diagram 1 viser at Eidsvoll ligger omtrent på nivå med Viken og landet når det kommer til andel barn som bor i lavinntektsfamilier. Kommunen har en noe høyere andel enslige forsørgere, og en betydelig høyere andel personer uten utdanning utover grunnskole enn både fylket og landet.

1.3 Familiens hus og barnevernstjenesten i Eidsvoll kommune

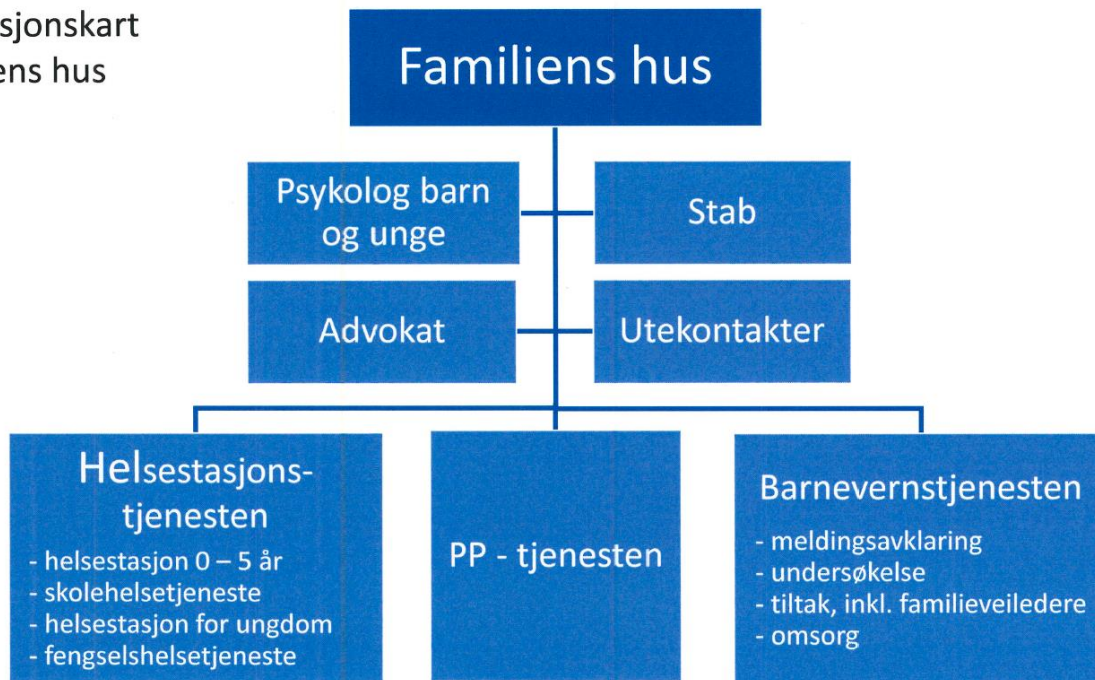
Familiens hus er en av elleve virksomheter i kommunen. Familiens hus samler flere av kommunens tjenester for barn under 18 år, og består av de tre avdelingene helsestasjonstjenesten, pedagogisk-psykologisk tjeneste (PPT) og barnevern¹, samt to utekontakter. Leder for familiens hus opplyser i høringsrunden at det er 74,2 faste stillingshjemler i familiens hus. I tillegg kommer tidsavgrensede prosjektstillinger på helsestasjonen og i skolehelsetjenesten.. Hun har det øverste ansvaret for

¹ Se 5.1 for en beskrivelse av samarbeidsfora og -møter mellom tjenestene i familiens hus.

økonomi, fag og personal i virksomheten. De tre avdelingslederne har ansvar for økonomi, fag og personal for sine avdelinger. Under er et organisasjonskart for familiens hus.

Figur 1 Organisasjonskart familiens hus

Organisasjonskart
Familiens hus

Kilde: Eidsvoll kommune 2022b

Organisasjonskartet over viser at barneverntjenesten er organisert i fire team; mottak (meldingsavklaring), undersøkelse, tiltak samt omsorg og ettervern. Hvert av teamene har ansvar for en del av saksbehandlingen i en barnevernssak. Ved utgangen av 2021 hadde Eidsvoll barneverntjeneste 29 årsverk. Vi kommer nærmere tilbake til organiseringen i barneverntjenesten i de neste kapitlene (Eidsvoll kommune 2021).

Eidsvoll kommune ansatte en internadvokat i september 2020.² Hun forteller i intervju at en av hovedoppgavene hennes er å være prosessfullmektig³ i rettssaker. Hun gir også generell juridisk bistand til teamledere og kontaktpersoner. Ifølge både kommunedirektøren og leder for familiens hus har ansettelsen av en internadvokat bidratt til å heve kvaliteten på arbeidet i barneverntjenesten.

² Internadvokat opplyser i intervju at hun som internadvokat er bundet av det advokatrettslige, og skal være uavhengig av forvaltningen. Hun kan for eksempel ikke gå inn i enkeltsaker, eller påvirke kontaktpersonen i en sak. Dette skiller blant annet en internadvokat fra en internjurist. En internjurist jobber med forvaltningen.

³ En prosessfullmektig opptrer som fullmektig for en av partene i en sak.

1.4 Tilsyn fra Statsforvalteren i Oslo og Viken

Statsforvalteren i Oslo og Viken gjennomførte et tilsyn på barnevernområdet i Eidsvoll kommune i februar 2020. Undersøkelsen tok for seg om kommunen sørger for at barneverntjenestens arbeid med undersøkelser blir utført i samsvar med aktuelle lovkrav, slik at barna får trygge og gode tjenester. Statsforvalteren konkluderte at Eidsvoll kommune gjennom sin styring ikke sikrer en forsvarlig planlegging og gjennomføring av undersøkelser, herunder

- barnets situasjon og behov for hjelp opplyses ikke grundig nok og innen frist
- vurderinger dokumenteres ikke underveis
- det gjøres ikke en samlet og avsluttende vurdering av alle relevante forhold til slutt i undersøkelsen
- barnets rett til medvirkning og vurdering av hensynet til barnets beste blir ikke tilstrekkelig

Leder for familiens hus opplyser i intervju med revisjonen at det å heve kvaliteten i en tjeneste tar tid. Det er ikke tilstrekkelig å få på plass nye skriftlige rutiner, det forutsetter også at de ansatte innarbeider en bedre praksis. Hun mener at barneverntjenesten har jobbet godt, og at det har vært en god dialog med Statsforvalteren. Et tilsyn er en god måte å få en tilbakemelding på hva som er bra, og hva som eventuelt bør gjøres annerledes.

Barnevernleder opplyser i intervju at hun og leder for familiens hus hadde et møte med Statsforvalteren 9.3.2022. Barnevernleder har videre skrevet en plan med tiltak for å lukke lovbruddene og en oppsummering til Statsforvalteren. Ifølge oppsummeringen har barneverntjenesten jobbet med ulike tiltak rettet mot kompetanseheving i tjenesten, styrking av dokumentasjon og medvirkning samt styring og ledelse av tjenesten. Videre står det at barneverntjenesten planlegger å jobbe videre med fag- og kvalitetsutvikling for å ivareta en faglig forsvarlig drift (Eidsvoll kommune 2022d). I brev til kommunen fra Statsforvalteren i Oslo og Viken 6. juli 2022 står det at Statsforvalteren anser at lovbruddene er rettet, og at barneverntjenesten utfører undersøkelser i tråd med gjeldende krav. Dermed avslutter Statsforvalteren tilsynet i Eidsvoll kommune (Statsforvalteren i Oslo og Viken 2022).

1.5 Formål og problemstillinger

Formålet med undersøkelsen er å vurdere hvordan Eidsvolls barneverntjeneste jobber med forebyggende arbeid og tidlig innsats. Siden barnevernreformen innebærer at kommunen får et mer helhetlig ansvar for det forebyggende arbeidet, undersøker revisjonen arbeidet på dette området både i kommunen generelt og i barneverntjenesten. Undersøkelsen legger vekt på barnevernets rutiner og praksis knyttet til forebyggende arbeid, herunder samhandling med andre aktører i kommunen samt kompetanse og opplæring.

Undersøkelsen svarer på følgende problemstillinger:

1. Har barneverntjenesten etablert hensiktsmessige systemer og rutiner for forebyggende arbeid og tidlig innsats for barn og unge i risikozonen?
2. Har barneverntjenesten en hensiktsmessig samhandling med andre aktuelle aktører i det forebyggende arbeidet?
3. Har barneverntjenesten tilstrekkelig kompetanse og rutiner for opplæring?

1.6 Revisjonskriterier

Revisjonskriterier er de normer og krav som stilles til kommunens virksomhet som er omfattet av en forvaltningsrevisjon. Revisjonskriteriene er dermed målestokken som kommunens praksis vurderes opp mot. Revisjonskriterier kan utledes fra lover og forskrifter, kommunestyrets vedtak og hva som anses som god forvaltningsskikk og faglig anerkjente normer på området.

Revisjonskriterier i denne undersøkelsen bygger hovedsakelig på barnevernloven. Rundskriv og andre føringer knyttet til kommunenes forebyggende arbeid, tidlig innsats og barnevernsreformen er også sentralt for utledninger av revisjonskriteriene.

1.7 Rapportens oppbygging

Kapittel to beskriver metoder og gjennomføring. Kapittel tre beskriver revisjonskriteriene som ligger til grunn for denne undersøkelsen. Deretter følger tre kapitler for hver av problemstillingene. Hvert av disse kapitlene avsluttes med revisjonens vurdering, konklusjon og anbefalinger. I sammendraget innledningsvis i rapporten framstilles rapportens hovedfunn og revisjonens anbefalinger. Her gjengis også kort oppsummering av kommunedirektørens uttalelse til rapporten. Kommunedirektørens uttalelse er i sin helhet vedlagt rapporten i vedlegg 2.

2 GJENNOMFØRING OG METODE

Undersøkelsen er gjennomført i henhold til *RSK 001 - Standard for forvaltningsrevisjon*⁴, som er fastsatt av styret i NKRF⁵. Standarden definerer hva som er god revisjonsskikk innen kommunal forvaltningsrevisjon.

Denne undersøkelsen bygger på dokumentanalyse, intervjuer, saksgjennomgang og statistisk analyse.

2.1 Dokumentanalyse

Skriftlig dokumentasjon er en viktig kilde for informasjon om kommunens rutiner og praksis. Dokumentanalysen omfatter relevante dokumenter fra kommunen, blant annet Håndbok for tverrfaglig samarbeid, prosedyrebeskrivelser for barneverntjenesten, kompetanseplan for barneverntjenesten og samarbeidsavtaler.

2.2 Intervjuer

Revisjonen har intervjuet kommunedirektør, leder for familiens hus, leder for barneverntjenesten, internadvokat og skolesjef. Disse intervjuene er gjennomført som semistrukturerte intervjuer. Etter vår vurdering er en delvis strukturert intervjuform godt egnet for denne undersøkelsen. Semistrukturerte intervjuer åpner for å følge intervjuobjektets fortelling og stille oppfølgingsspørsmål, samtidig som vi får informasjon om temaer som er fastlagt på forhånd.

Revisjonen har også gjennomført 13 semistrukturerte telefonintervjuer med representanter fra tjenester og virksomheter som har eller kan ha samarbeid med barneverntjenesten. Vi har tatt utgangspunkt i møteplanen som er presentert i Tabell 3 i kapittel fem, for å innhente data fra samarbeidspartnere i kommunal og fylkeskommunal sektor. Revisjonen har også intervjuet representanter fra frivillig sektor. Revisjonen har intervjuet to barnehagestyrere, to rektorer, koordinator for skolehelsetjenesten, to helsesykepleiere, rådgiver hos oppfølgingstjenesten, klinikkleder for Eidsvoll tannklinikk, avdelingsleder hos Nav, leder for familievernkontoret, omsorgsleder for Røde Kors og en kontaktperson for en idrettsforening⁶. Revisjonen bemerker at dette ikke er et representativt utvalg, slik at det ikke er grunnlag for å generalisere til alle

---

⁴ Standarden bygger på internasjonalt anerkjente standarder og prinsipper vedtatt av International Organization of Supreme Audit Institutions (INTOSAI) og The Institute of Internal Auditors (IIA).

⁵ Tidligere Norges kommunerevisorforbund, faglig interesseorganisasjon og et kompetanseorgan for kontroll og revisjon av kommunal/offentlig virksomhet.

⁶ Representanter fra barnehagene, skolene, skolehelsetjenesten og Nav representerer kommunal sektor, representanter fra oppfølgingstjenesten, tannklinikken og familievernkontoret representerer fylkeskommunal sektor og Røde Kors og idrettsforeningen representerer frivillig sektor.

samarbeidspartnere. Vi mener likevel at intervjuene kan bidra til å belyse erfaringer fra andre tjenester i kommunal, fylkeskommunal og frivillig sektor når det gjelder samarbeidet med barneverntjenesten.

Det er skrevet referat fra alle intervjuene. Med unntak av referatet fra et intervju med representant for en fritidsklubb, er alle verifiserte. Det er kun verifiserte intervjureferater som er brukt som datagrunnlag i undersøkelsen.

2.3 Saksgjennomgang

For å undersøke hvordan barneverntjenesten jobber med tiltaksplaner, har revisjonen gått gjennom tiltaksplaner, evalueringer av tiltaksplaner og annen tilsendt dokumentasjon i ti enkeltsaker. Revisjonen har valgt ut saker etter hovedtiltak⁷ for å få en variasjon blant sakene. Hovedtiltakene omfatter vedtak om råd og veiledning, andre hjemmebaserte hjelpetiltak, besøkshjem med avlastningstiltak, hjemmekonsulent eller miljøarbeider, deltakelse i ansvarsgruppe/samarbeid, Parent Management Training Oregon (PMTO), International Child Development Program (ICDP), støttekontakt og barnehage. Revisjonen har særlig undersøkt dokumentasjon av brukermedvirkning, evaluering av tiltaksplan og om tiltaksplanen er komplett utfylt.

Denne metoden gir informasjon om saksbehandlingen i disse enkeltsakene, men den gir ikke grunnlag til å treffe generelle konklusjoner.

2.4 Statistisk analyse

Revisjonen har analysert nøkkeltall for barneverntjenesten for perioden 2017-2021. Denne analysen bygger på statistikk som er registrert i KOSTRA/Bufdir (Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet).

2.5 Dataenes pålitelighet og gyldighet

Pålitelige data sikres ved å være nøyaktig under innsamling og analyse av data. Kravet til gyldighet innebærer at dataene skal være relevante for å besvare problemstillingene i undersøkelsen. Revisjonen mener dataene denne rapporten bygger på samlet sett er pålitelige og gyldige og derfor gir et forsvarlig grunnlag for revisjonens vurderinger, konklusjoner og anbefalinger.

---

⁷ Hovedtiltak er det hjelpetiltaket som barneverntjenesten har definert som det viktigste tiltaket. Et barn kan ha flere hjelpetiltak, men ett hovedtiltak.

3 REVISJONSKRITERIER

3.1 Kilder til revisjonskriterier

Revisjonskriterier er de normer og krav som stilles til kommunens virksomhet som er omfattet av en forvaltningsrevisjon. Revisjonskriteriene er dermed målestokken som kommunens praksis vurderes opp mot. Revisjonskriterier kan utledes fra lover og forskrifter, kommunestyrets vedtak og hva som anses som god forvaltningsskikk og faglig anerkjente normer på området.

I denne undersøkelsen er revisjonskriteriene utledet fra følgende kilder:

- Lov om barneverntjenester av 17.07.1992 (barnevernloven).
- Lov om kommuner og fylkeskommuner av 22.06.2018 (kommuneloven)
- Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeidsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet og Kunnskapsdepartementet (2013): Forebyggende innsats for barn og unge. Rundskriv Q-16/2013
- Barne- og familiedepartementet (2020): Prop. 84L (2019-2020): Endringer i barnevernloven (samtaleprosess, årlig tilstandsrapportering mv.)
- Barne- og familiedepartementet (2021): Prop. 133L (2020-2021): Lov om barnevern (barnevernsloven) og lov om endringer i barnevernloven
- Barne- og likestillingsdepartementet (2017a): Prop. 73L (2016-2017): Endringer i barnevernloven (barnevernsreform)
- Barne- og likestillingsdepartementet (2017b): Mer kunnskap – bedre barnevern. Kompetansestrategi for det kommunale barnevernet 2018-2024
- Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (2021b): Tjenestekatalog. Hjelpetiltak
- Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon (DSS) (2016): Norges offentlige utredninger (NOU): «Ny barnevernslov – Sikring av barnets rett til omsorg og beskyttelse» 2016:16
- Hansen, m.fl. (2020): Mind the gap! Nordic 0-24 collaboration on improved services to vulnerable children and young people. Final report from the process evaluation. Fafo-report 2020:21
- Helsedirektoratet (2019): Tidlig oppdagelse av utsatte barn og unge. Nasjonal faglig retningslinje

3.2 Barnevernsreformen

Barnevernsreformen trådte i kraft 1. januar 2022. Målsettingene med reformen er at flere barn får rett hjelp til rett tid, og at tilbudet i større grad er tilpasset lokale forhold. For familiene, barna og kommunen innebærer dette en økt mulighet for tidlig innsats og forebyggende arbeid, bedre tilpasset hjelp, bedre rettssikkerhet og mer effektiv bruk av økonomiske midler og ansatte. Reformen berører hele oppvekstsektoren, og kommunen må derfor sikre et godt samarbeid mellom ulike tjenester.

Barnevernsreformen innebærer at kommunen får et helhetlig ansvar for godkjenning og finansiering av fosterhjem. Kommunen skal også betale høyere egenandeler ved bruk av statlige tiltak. Statens tilbud er rettet mot enkelte spesialiserte hjelpetiltak, spesialiserte fosterhjem samt utredninger av omsorgssituasjon til sped- og småbarn. Staten har også bistandsplikt når det gjelder fosterhjem, institusjon og akuttiltak. Denne fordelingen skal gi en klarere ansvarsdeling mellom kommunen og staten enn tidligere.

3.3 Forebyggende arbeid, tidlig innsats og tilstandsrapportering

3.3.1 Forebyggende arbeid og tidlig innsats overordnet i kommunen

Alle barn kan være sårbare. Enkelte barn er i en situasjon som gjør dem ekstra sårbare. Dette kan for eksempel være barn som har psykiske vansker, nedsatt psykisk eller fysisk funksjonsevne, atferdsvansker, lærevansker, rusproblematikk og/eller vanskelig familie- og hjemmesituasjon. Det er derfor vanskelig å finne en klar definisjon av sårbare barn og barn i risikozonen. Det er likevel flere som definerer sårbare barn ved at de har flere risikofaktorer, sammensatte behov og trenger hjelp fra flere tjenester. Barna kan ha så mange eller store problemer at de kan oppleve dårlige levekår i oppveksten eller senere i livet (Hansen m.fl. 2020).

Forebyggende arbeid og tidlig innsats handler om at barn og familier som sliter får nødvendig hjelp og støtte så raskt som mulig. Tidlig innsats handler også om å gripe tidlig inn i saker der barn utsettes for alvorlig omsorgssvikt. Dette er viktig for barna som har behov for hjelp, og reduserer risikoen for at utfordringene deres blir større og vanskeligere. Det kan også bidra til at kommunen ikke trenger å sette i verk mer ressurskrevende tiltak på et senere tidspunkt. For at barneverntjenesten skal kunne gi rett og tidlig hjelp, er det viktig at kommunen har rutiner og systemer for å avdekke hjelpebehov og fange opp omsorgssvikt. Det er andre tjenester, for eksempel barnehage, skole, helsestasjon med mer, som møter barna, og derfor kan oppdage barn som er i risikozonen.

Forebygging dreier seg også om å skape et godt oppvekstmiljø for alle barn i kommunen. Dette foregår i et samspill mellom flere aktører, og inkluderer både offentlige tjenester og privatpersoner. Kommunestyret bestemmer ansvarsfordelingen mellom barneverntjenesten og andre kommunale tjenester på dette området. Politiske og administrative ledere har best forutsetninger for å tenke helhetlig, og samordne kommunens ressurser. De har dermed et særskilt ansvar for at arbeidet har en tydelig ledelse og forankring. Kommunen bør også legge til rette for at barn og ungdom kan delta og ha innflytelse i planlegging og gjennomføring av det forebyggende arbeidet (barnevernloven § 1-6, Barne- og likestillingsdepartementet 2017a, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet m.fl. 2013).

Godt forebyggende arbeid forutsetter også at kommunen jobber systematisk. Helhetlige og forpliktende planer kan være gode verktøy. Barnevernsreformen tydeliggjør kommunens ansvar på dette området, og fra januar 2022 er det lovfestet at kommunestyret skal vedta en plan for kommunens forebyggende arbeid. Denne planen skal beskrive hva som er målene for arbeidet, hvordan arbeidet skal organiseres og fordeles mellom etatene i kommunen og hvordan etatene skal samarbeide (barnevernloven § 3-1).

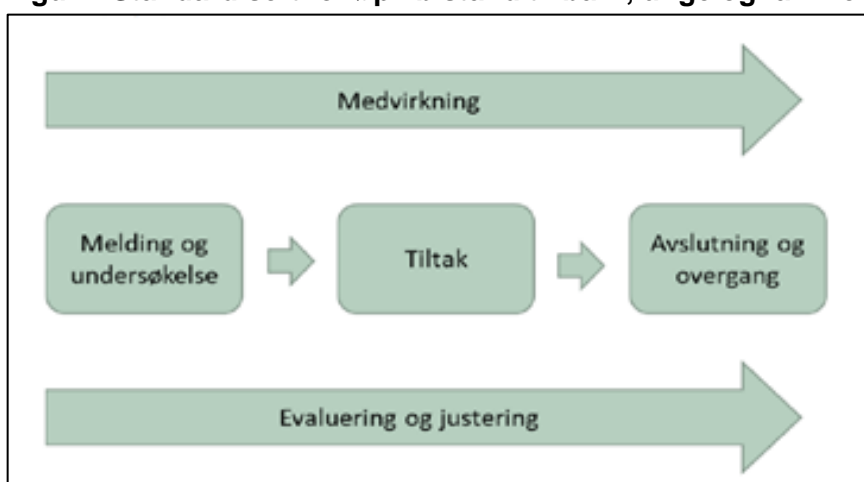

3.3.2 Forebyggende arbeid og tidlig innsats i barneverntjenesten

Kommunen har ifølge barnevernloven § 3-1 ansvar for å fremme gode oppvekstvilkår gjennom tiltak for å forebygge at barn og unge utsettes for omsorgssvikt eller utvikler atferdsvansker. Videre skal barneverntjenesten ved behov gi rett hjelp så tidlig som mulig.

Bufdir (Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet) har utarbeidet en modell for hvordan barneverntjenesten kan planlegge hjelp til barn, unge og familier. Modellen deler arbeidet med hjelpetiltak i ulike faser, og viser forløpet mellom de ulike fasene. Figuren under viser et eksempel for hvordan modellen kan brukes for et barnevernforløp (barnevernloven, Barne- og likestillingsdepartementet 2017a, Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet 2021b).

Figur 2 Standardisert forløp i bistand til barn, unge og familier

Kilde: Barne- ungdoms- og familiedirektoratet (2021, 5)

Målsettingen til barneverntjenesten er å skape en positiv endring hos barnet eller familien ved å sette i verk hjelpetiltak for å øke foreldrekompentansen, kompensere for mangler i omsorgen eller avlaste foreldrene. Det er barnets og familiens helhetlige livssituasjon som bør være utgangspunkt for hjelpetilbudet, og barnas vurderinger tillegges stor vekt i utredninger, valg av tiltak og i gjennomføringen av tiltaket. De fleste som mottar hjelp fra barneverntjenesten, mottar hjelpetiltak i hjemmet. Noen eksempler på hjelpetiltak er råd og veiledning, støttekontakt, barnehageplass eller besøkshjem. Familier kan også få hjelp fra andre tjenester, for eksempel familievernkontorene (Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet 2021b). Denne undersøkelsen avgrensner til å gjelde hjelpetiltak fra barneverntjenesten på grunn av problemstillingene som ligger til grunn.

Ved vedtak om hjelpetiltak, skal barneverntjenesten utarbeide en tidsavgrenset tiltaksplan. Tiltaksplanen skal beskrive hjelpetiltakenes omfang og tidsperspektiv, og bør være på plass samtidig med vedtaket. Barneverntjenesten skal også følge opp barnet og foreldrene samt vurdere om tiltakene hjelper barnet, og skal evaluere tiltaksplanen regelmessig. Som hovedregel skal tiltaksplaner evalueres innen tre måneder. I noen tilfeller bør tiltaksplaner evalueres tidligere, for eksempel hvis effekten av hjelpetiltak er usikker (barnevernloven § 4-5, Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet 2021b).

3.3.3 Tilstandsrapportering og egenkontroll

Kommuneadministrasjonen skal rapportere om tilstanden i barnevernet minst en gang i året til kommunestyret (barnevernloven § 2-1).⁸ Tilstandsrapporteringen skal gi kommunestyret bedre innsikt i tilstand, utvikling og viktige problemstillinger i barnevernet. Innholdet skal bygge på informasjon som er tilgjengelig gjennom eksisterende digitale løsninger og statistikk på kommune- og tjenestenivå.

God og riktig styringsinformasjon er viktig for å kunne planlegge og utforme et godt barnevern. Det er videre en forutsetning for at kommunestyret kan bevilge tilstrekkelige ressurser og fatte riktige beslutninger på området. I tillegg bidrar en slik tilstandsrapportering også til mer åpenhet og innsikt i barnevernets arbeid (KS 2020, Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet 2022b).

Tilstandsrapporteringen kan være en del av kommunens system for egenkontroll. Egenkontrollen skal sikre at kommunen følger lovkrav, forebygge svikt og uheldige hendelser og bidra til læring. Den legger også grunnlag for å sette i verk tiltak ved behov eller ønsker om å forbedre tjenesten. Selv om kommunens krav til egenkontroll er forankret i kommuneloven, er det naturlig å se kravene til tilstandsrapportering og internkontroll i sammenheng (kommuneloven § 25-1, Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet 2022b).

På bakgrunn av gjennomgangen over, har revisjonen utledet følgende revisjonskriterier for problemstilling 1:

Problemstilling	Kriterier
Har barnevernet etablert hensiktsmessige systemer og rutiner for forebyggende arbeid og tidlig innsats for barn og unge i risikosonen?	<ul style="list-style-type: none"> → Kommunen bør ha en politisk vedtatt plan for forebyggende arbeid som beskriver: <ul style="list-style-type: none"> • mål for arbeidet. • samarbeid mellom aktører, organisering og fordeling av ansvar. → Kommunen bør ha rutiner og praksis for å fange opp hjelpebehov og omsorgssvikt. → Barneverntjenesten bør ha et bredt og differensiert tiltaksapparat. → Barneverntjenesten bør utarbeide og evaluere tiltaksplan ved hjelpetiltak. → Barneverntjenesten bør sikre at barn og unge får mulighet til å medvirke i sin egen tiltaksplan. → Kommunestyret bør få en årlig rapportering om tilstanden i barneverntjenesten.

⁸ Kravet om tilstandsrapportering trådte i kraft 1.1.2021.

3.4 Samarbeid i oppvekstsektoren

Barnevernloven fastslår at kommunen skal sørge for at barn får et helhetlig og samordnet tjenestetilbud, og at barneverntjenesten samarbeider med andre sektorer og forvaltningsnivåer når det er hensiktsmessig. Et slikt samarbeid i oppvekstsektoren er viktig for barna. For dem er det viktig å få den hjelpen de trenger, ikke hvem som yter tjenestene. Samarbeid er også viktig for at aktørene får en felles forståelse for hvilke hjelpebehov det enkelte barnet har, slik at de kan legge til rette for et koordinert og helhetlig tilbud. Det er kommuneledelsen som skal sikre et tverrfaglig samarbeid for å utvikle felles kunnskap, kompetanse og kultur (barnevernloven § 3-2, Helsedirektoratet 2019).

Både barneverntjenesten og helse- og omsorgstjenestene har en lovbestemt plikt til å samarbeide med andre tjenester når dette kan bidra til å løse lovpålagte oppgaver. Barneverntjenesten har flere relevante samarbeidspartnere innenfor oppvekstsektoren når det gjelder forebyggende arbeid, oppdagelse av hvem som har behov for hjelp og iverksetting av hjelpetiltak. Barnehage, familievern, fastleger, frivillige organisasjoner og fritidsklubber, helsestasjons- og skolehelsetjenesten, Nav, oppfølgingstjenesten, politi, psykiske helsetjenester, skole og skolefritidsordning (SFO) og tannhelsetjenesten er noen eksempler på aktører som har kontakt med og tilbyr tjenester til barn og unge. I henhold til barnevernloven bør barneverntjenesten også samarbeide med frivillige organisasjoner (barnevernloven §§ 3-2 og 3-3, Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet 2022b).

Barneverntjenesten bør samarbeide med andre tjenester både på systemnivå og på individnivå, men samarbeidet vil være ulikt på disse nivåene. Når det gjelder systemnivå så anbefaler Helsedirektoratet og Bufdir at kommunens ledelse sikrer tiltak for samarbeid. Dette gjelder for eksempel ved å etablere faste møter om samarbeid mellom virksomheter som er involvert i oppfølging av barn og unge det er knyttet bekymring til. Det kan også være aktuelt å etablere samarbeidsavtaler. Slike samarbeidsavtaler bør beskrive roller og ansvar, omfang og organisering, hva samarbeidet skal dreie seg om og tilgjengelige ressurser. Det finnes flere anbefalinger, veiledere og modeller for hvordan kommunen kan legge til rette for samarbeid. På individnivå bør samarbeidet tilpasses den konkrete saken (Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet 2022b, Helsedirektoratet 2019).

Det er en forutsetning at samarbeidet er i henhold til regelverket om taushetsplikt og opplysningsplikt. Taushetsplikten er en plikt til å holde enkelte opplysninger hemmelige, for eksempel opplysninger man får gjennom sin stilling som dreier seg om andres personlige forhold. Opplysningsplikten til barneverntjenesten fastslår at ansatte som jobber med barn og unge skal melde fra når det er grunn til å tro at et barn er utsatt for omsorgssvikt, uten å være begrenset av taushetsplikten (barnevernloven §§ 6-4 og 6-7, Helsedirektoratet 2019).

På bakgrunn av gjennomgangen over, har revisjonen utledet følgende revisjonskriterier for problemstilling 2:

Problemstilling	Kriterier
Har barneverntjenesten en hensiktsmessig samhandling med andre aktuelle aktører i det forebyggende arbeidet?	Kommunen bør: <ul style="list-style-type: none"> ➔ ha rutiner og praksis for samarbeid mellom barneverntjenesten og andre tjenester som følger opp barn som er sårbare eller i risikozonen. ➔ ha arenaer for samarbeid med frivillige organisasjoner. ➔ ha rutiner og praksis som sikrer at ansatte handler i tråd med regelverk om taushetsplikt og opplysningsplikt.

3.5 Kompetanse og rutiner for opplæring

Ansatte i barneverntjenesten har viktige oppgaver som krever riktig kompetanse. Samtidig har det vært påpekt svikt og mangler knyttet til saksbehandling og ledelse mange steder i landet. Derfor har myndighetene søkelys på å øke kvaliteten i tjenesten og kompetansen til de ansatte, blant annet gjennom kompetansestrategien for det kommunale barnevernet for perioden 2018 til 2024. Strategien skal bidra til å gi de ansatte bedre kunnskap og kompetanse til å utrede og følge opp barn og familier som har behov for hjelp. Satsingen skal også forberede kommunene på å kunne ta et større ansvar i tråd med barnevernsreformen (Barne- og likestillingsdepartementet 2017b).

Kompetansestrategien bygger blant annet på å styrke tilbudet om utdanning og kompetanseheving for ansatte i barnevernet. Dette omfatter for eksempel utdanningstilbud fra universitets- og høyskolesektoren, tjenestetøtteprogram og forebyggingsprogrammet tidlig innsats for barn og unge i risikozonen (TIBR). Utdanningstilbud fra universitets- og høyskolesektoren består av utdanninger på både bachelor- og masternivå, og kompetansestrategien inneholder flere tiltak for å styrke dette. Dette gjelder for eksempel opprettelse av tre nye videreutdanninger på masternivå⁹ og arbeid med å utvikle nye nasjonale retningslinjer for helse- og sosialfagutdanningene. Det er en målsetting at flere ansatte i barnevernet har utdanning på masternivå, og Bufdir gir tilskudd til arbeidsgivere som tilbyr ansatte videreutdanning. Tjenestetøtteprogrammet er et barnevernfaglig etterutdanningstilbud som retter seg mot alle ansatte. Programmet dekker flere områder, blant annet undersøkelses- og hjelpetiltaksarbeid, og bygger på de ansattes erfaringer og arbeidshverdagen i den enkelte tjeneste. TIBR er et program for forebygging og behandling av atferdsvansker hos barn. Programmet skal gi ansatte og ledere en forståelse av hvordan atferdsproblemer oppstår og opplæring i ulike tiltak for å styrke barnets sosiale kompetanse. Kompetansestrategien tar også sikte på å etablere kommunale læringsnettverk. Formålet med læringsnettverkene er at kommuner skal etablere et faglig fellesskap og felles utviklingsprosjekter (Barne- og likestillingsdepartementet 2017b, Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet 2022b).

⁹ Opstart høsten 2018.

Arbeidet med kompetanseheving må være forankret hos kommuneledelsen. Det er en forventning om at ledelsen tar en aktiv rolle for å utarbeide en plan for kompetanse- og kvalitetsarbeid i barnevernet, og videre at denne planen bygger på informasjon om tilstanden og kvaliteten i kommunens barneverntjeneste. Planen bør være forpliktende. Det innebærer at de ansatte får tid til kompetanseutvikling, samt at de prioriterer deltakelse og tar i bruk ny kunnskap når de utfører sine arbeidsoppgaver (Barne- og likestillingsdepartementet 2017b).

Barnevernloven stiller også et tydelig krav til kompetanse for barneverntjenestens personell, og innfører et kompetansekrav for personell som utfører kjerneoppgaver¹⁰ med virkning fra 1. januar 2031. Kravet viser til en barnevernfaglig mastergrad eller annen relevant utdanning på tilsvarende nivå, alternativt relevant bachelorutdanning sammen med erfaring fra barneverntjenesten og relevant etterutdanning (barnevernloven § 2-1).

På bakgrunn av gjennomgangen over, har revisjonen utledet følgende revisjonskriterier for problemstilling 3:

Problemstilling	Kriterier
Har barneverntjenesten tilstrekkelig kompetanse og rutiner for opplæring?	<ul style="list-style-type: none"> ➔ Kommunen bør ha en plan for kompetansehevende tiltak som: <ul style="list-style-type: none"> • bygger på en dokumentert vurdering av tilstanden og kvaliteten i kommunens barnevernstjeneste. • legger til rette for at kommunen når kompetansekravene innen 1. januar 2031. ➔ Kommunen har rutiner for opplæring av alle ansatte.

---

¹⁰ For eksempel personell som gjennomgår og vurderer bekymringsmeldinger, undersøker barnets omsorgssituasjon, fatter vedtak om hjelpetiltak, forbereder saker for behandling i fylkesnemnda eller iverksetter og følger opp vedtak.

4 FOREBYGGENDE ARBEID OG TIDLIG INNSATS

Dette kapitlet tar for seg Eidsvoll kommunes systemer og rutiner for forebygging og tidlig innsats. Kapitlet beskriver kommunens plan for forebyggende arbeid, rutiner og praksis for å fange opp hjelpebehov og omsorgssvikt, tiltaksapparat, tiltaksplaner, inkludering av barn og unge og tilstandsrapportering til kommunestyret.

Problemstilling	Kriterier
<p>Har barnevernet etablert hensiktsmessige systemer og rutiner for forebyggende arbeid og tidlig innsats for barn og unge i risikozonen?</p>	<ul style="list-style-type: none"> → Kommunen bør ha en politisk vedtatt plan for forebyggende arbeid som beskriver: <ul style="list-style-type: none"> • mål for arbeidet. • samarbeid mellom aktører, organisering og fordeling av ansvar. → Kommunen bør ha rutiner og praksis for å fange opp hjelpebehov og omsorgssvikt. → Barneverntjenesten bør ha et bredt og differensiert tiltaksapparat. → Barneverntjenesten bør utarbeide og evaluere tiltaksplan ved hjelpetiltak. → Barneverntjenesten bør sikre at barn og unge får mulighet til å medvirke i sin egen tiltaksplan. → Kommunestyret bør få en årlig rapportering om tilstanden i barneverntjenesten.

4.1 Plan for forebyggende arbeid

4.1.1 Status for kommunens plan for forebyggende arbeid

Kommunens overordnede plan for det forebyggende arbeidet heter «Oppvekstplan 2022-2032». Ifølge kommunen vil oppvekstplanen og «I forkant – håndbok i tverrfaglig samarbeid rundt barn, unge og deres familier» til sammen ivareta lovens krav om plan. Oppvekstplanen ble sendt på offentlig høring 9. august 2022, med høringsfrist 1. oktober 2022. Etter høringsfristen vil planen komme tilbake til endelig politisk behandling (Eidsvoll kommune 2022f).

Hovedutvalg for oppvekst, kultur og frivillighet (HOKF) vedtok 21. januar 2020 (sak 12/20) å utarbeide en oppvekstplan for Eidsvoll kommune. I møtet 17.11.20 (sak 20/54) ble kommunedirektørens innstilling vedtatt. I innstillingen står det blant annet at HOKF fungerer som styringsgruppen som utarbeider målsettingene, og at kommunalt samhandlingsteam for barn og unge (KST-BU) er arbeidsgruppen som utarbeider planen. Skolesjef opplyser i intervju med revisjonen at KST-BU består av skolesjef og virksomhetslederne i familiens hus, barnehage, Nav, kultur og helse og bistand. Ifølge

kommunedirektøren har arbeidet med planen blitt forsinket på grunn av pandemien. Dette forklares av både nedstenging og at har arbeidsgruppen jobbet med andre oppgaver.

Ifølge kommunedirektøren har KST-BU hatt en god og bred involvering i arbeidet med oppvekstplanen. KST-BU har sendt en e-post til kontaktpersoner for lag og foreninger som kommunen har oversikt over.¹¹ Alle fikk følgende tre spørsmål:

Hva opplever dere fungerer godt for barn og unge i Eidsvoll kommune i dag?

Hvilke særskilte utfordringer tenker dere at barn og unge i Eidsvoll har?

Hva tenker dere vil være viktige satsingsområder for å møte disse utfordringene?

Arbeidsgruppen mottok innspill fra 40-50 aktører i Eidsvoll.

KST-BU har på bakgrunn av disse innspillene utarbeidet forslag til tiltak i oppvekstplanen. Planen ble lagt frem for de ulike rådende i kommunen¹² og politiet, samt hovedutvalget, i månedsskiftet mars/april 2022.

4.1.2 Mål for forebyggende arbeid

Høringsutkastet til oppvekstplanen beskriver hvordan KST-BU oppfatter nåsituasjonen i kommunen for barn og unge, og deretter hva som er ønsket situasjon. Kommunen legger vekt på at innholdet og tilgjengeligheten skal være tilpasset alle barn og unge, slik at utenforskap bekjempes, og at barn og unge føler at de blir sett og hørt. Det er også skissert ulike mål innenfor de forskjellige sektorene. Når det gjelder familiens hus står det følgende (19):

For å imøtekomme oppvekstreformens mål om samarbeid på tvers av sektorer, er det viktig å kunne samarbeide, forebygge og å gi tidlig hjelp til barn- og unge som viser sårbarheter på ulike områder. Dette for å styrke laget rundt barnet/ungdommen slik at hele kommunen jobber mot felles mål – til det beste for familien.

I høringsutkastet er ett av kommunens satsingsområder forebyggende arbeid og tidlig innsats. Under hvert satsingsområde er det presentert foreløpig forslag til mål og tiltak. For satsingsområdet forebyggende arbeid og tidlig innsats er følgende mål presentert (22):

- Barn og unge i Eidsvoll opplever livsmestring.
- Barn og deres foresatte får rask og tilpasset hjelp ved behov.
- Hjelp og støtte gis i tett samarbeid med barnet selv og dets foresatte.

---

¹¹ For eksempel idrettslag, fritidsklubber og kulturelle organisasjoner.

¹² Eldrerådet, råd for funksjonshemmede og ungdomsrådet.

- Alle ansatte i kommunen arbeider målrettet med bidrag til barns livsmestring med særlig fokus på læring, danning, språkutvikling, fysisk og psykisk helse, sosial kompetanse og inkludering.

Eksempler på tiltak på dette satsingsområdet er (22):

- Fokus på kompetanseheving og opplæring av ansatte i tjenester for barn og unge.
- Videreutvikle informasjonsmateriell, for eksempel gjennom oversettelse til ulike språk.
- Vurdere ny avdeling i Familiens Hus kalt «Familiestøtte og psykisk helse». Avdelingen skal i første rekke dekke oppgaver knyttet til oppvekstsreformen og helse- og omsorgstjenesteloven og som i dag ikke er ivaretatt. Herunder:
  - Styrke foreldreveiledning rettet mot familier med særlige utfordringer og som krever tettere oppfølging.
  - Styrke kapasitet og veiledningskompetansen i de kommunale tjenester som følger opp barn/unge med psykiske og fysiske funksjonsnedsettelse.

4.1.3 Samarbeid mellom aktører, organisering og fordeling av ansvar

I høringsutkast til oppvekstplanen står det at det er et godt tverrfaglig samarbeid omkring barn og unge i kommunen. Samtidig vil det fremover være et enda større behov for samarbeid, herunder med frivilligheten.

Høringsutkastet beskriver også retten til en barnekoordinator¹³. Barnekoordinatoren vil blant annet sørge for nødvendig samarbeid innad i den kommunale helse- og omsorgstjenesten, samt med andre relevante velferdstjenester.

Under satsingsområdet om tverrfaglig samarbeid er det følgende mål (29):

- Barn og unge og deres foresatte får nødvendig støtte og hjelp gjennom godt tverrfaglig samarbeid og helhetlige tjenester på alle nivå.
- Kommunens tjenester er helhetlige og koordinerte noe som innebærer tverrfaglig samarbeid innad i kommunen på ulike nivå, tverrfaglig samarbeid med eksterne faginstanser og samarbeid med frivilligheten, lag og foreninger

Også under dette satsingsområdet er det skissert mulige tiltak (29):

- Videreutvikle det tverrfaglige samarbeidet til barnets beste.

---

¹³ Fra 1. august 2022 har familier som har eller venter barn med alvorlig sykdom, skade eller nedsatt funksjonsevne, og som derfor vil ha behov for langvarige og sammensatte eller koordinerte helse- og omsorgstjenester og andre velferdstjenester, rett til en barnekoordinator etter helse- og omsorgstjenesteloven § 7-2a.

- Økt bruk av samtykke som bidrag til å koordinere tjenester.
- Håndbok for tverrfaglig samarbeid legges inn i velkomstmappa.
- Digital utgave av håndboka gjøres mer brukervennlig.
- Vurdere å flytte ansvar for tjenestene i Familiens Hus fra Hovedutvalg for helse, omsorg og forebygging til Hovedutvalg for oppvekst, kultur og frivillighet i den hensikt at flere tjenester til barn og unge er underlagt samme hovedutvalg.
- Bruke SLT¹⁴-koordinator
- Bruke KSTBU (kommunalt samhandlingsteam) for å styrke det tverrfaglige samarbeidet både i individ- og systemsaker
- Samarbeid mellom utekontakter og eks. natteravner
- Økt samarbeid med de ulike rådene
- Økt samarbeid med frivilligheten

Høringsutkastet beskriver ikke fordeling av ansvar mellom tjenester i oppvekstsektoren. Dette er beskrevet i «I forkant – håndbok i tverrfaglig samarbeid rundt barn, unge og deres familier». Som skrevet i 4.1, mener kommunen at denne bidrar, sammen med oppvekstplanen, til å oppfylle lovkravet om en plan for det forebyggende arbeidet.

4.2 Samhandling mellom barneverntjenesten og andre tjenester for å fange opp hjelpebehov og omsorgssvikt

Barnevernleder opplyser i intervju at barneverntjenesten er avhengig av at tjenester som er på barnas arenaer, for eksempel skoler, barnehager og helsetjenester, fanger opp barn som er i risikozonen og melder bekymringer når det er grunn til det. Barneverntjenesten fører statistikk for hvilke tjenester som sender bekymringsmeldinger. Barnevernleder mener at statistikken er viktig for deres oppsøkende virksomhet. Hvis barneverntjenesten for eksempel mottar få bekymringsmeldinger fra en skole, barnehage eller helsetjeneste så er det særlig viktig å sikre at denne tjenesten har nok informasjon om barneverntjenesten og rutiner for å sende bekymringsmeldinger.

Alle, både offentlige ansatte og privatpersoner, kan ringe og drøfte saker anonymt med barneverntjenesten hvis de er usikre på om det er grunnlag for en bekymringsmelding. I revisjonens telefonintervjuer med tjenester og virksomheter som har eller kan ha samarbeid med barneverntjenesten, var ett av spørsmålene hva intervjuobjektene gjør dersom de er bekymret for om et barn har det bra. Samtlige viste til at de følger sine respektive virksomheters rutiner. De trakk også frem muligheten for anonym drøfting, dersom de ønsker å diskutere saken med barneverntjenesten.

---

¹⁴ Samordning av lokale rus- og kriminalitetsforebyggende tiltak.

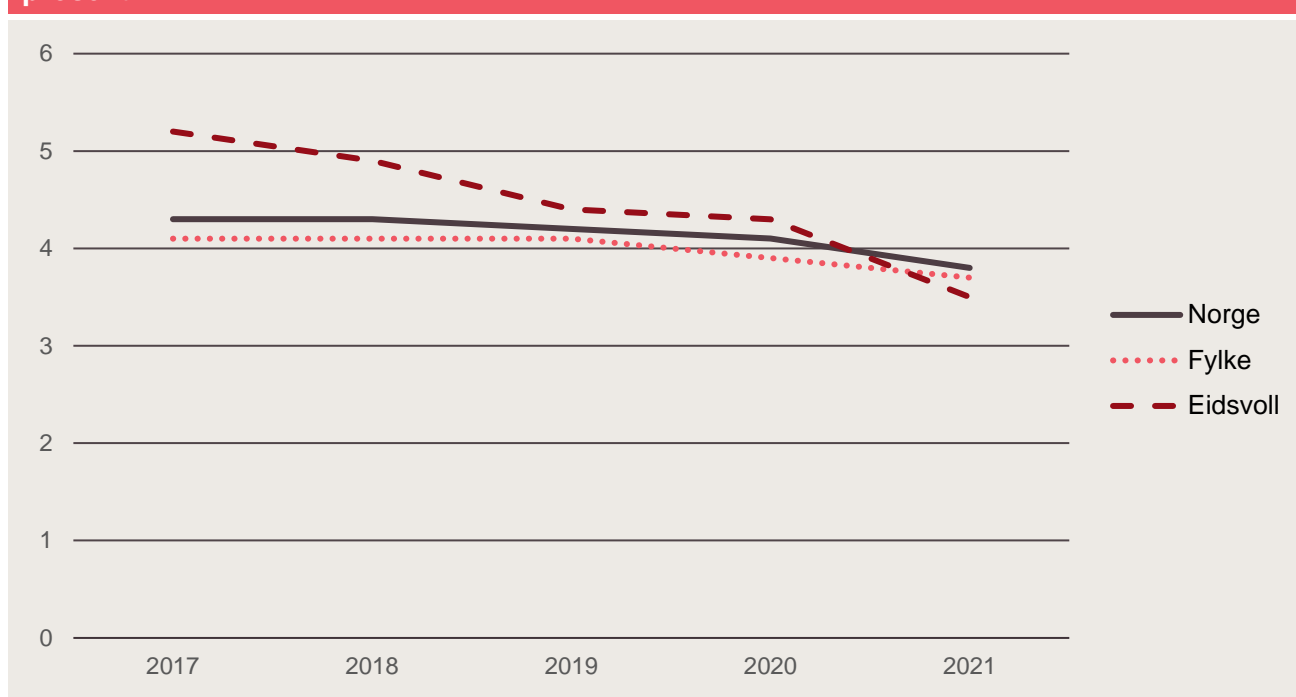
Samtlige som har benyttet seg av denne muligheten, har gode erfaringer og synes at de har fått gode råd.

4.3 Tiltaksapparat og tiltaksplaner

4.3.1 Nøkkeltall i barneverntjenesten i Eidsvoll

For å gi et bilde av arbeidet med tiltak i barneverntjenesten i Eidsvoll, presenteres det her utvalgt statistikk for dette. Statistikken viser hvordan barnevernet i Eidsvoll har utviklet seg på dette området de seneste årene, og sammenligner Eidsvoll med utviklingen i fylket og resten av landet.

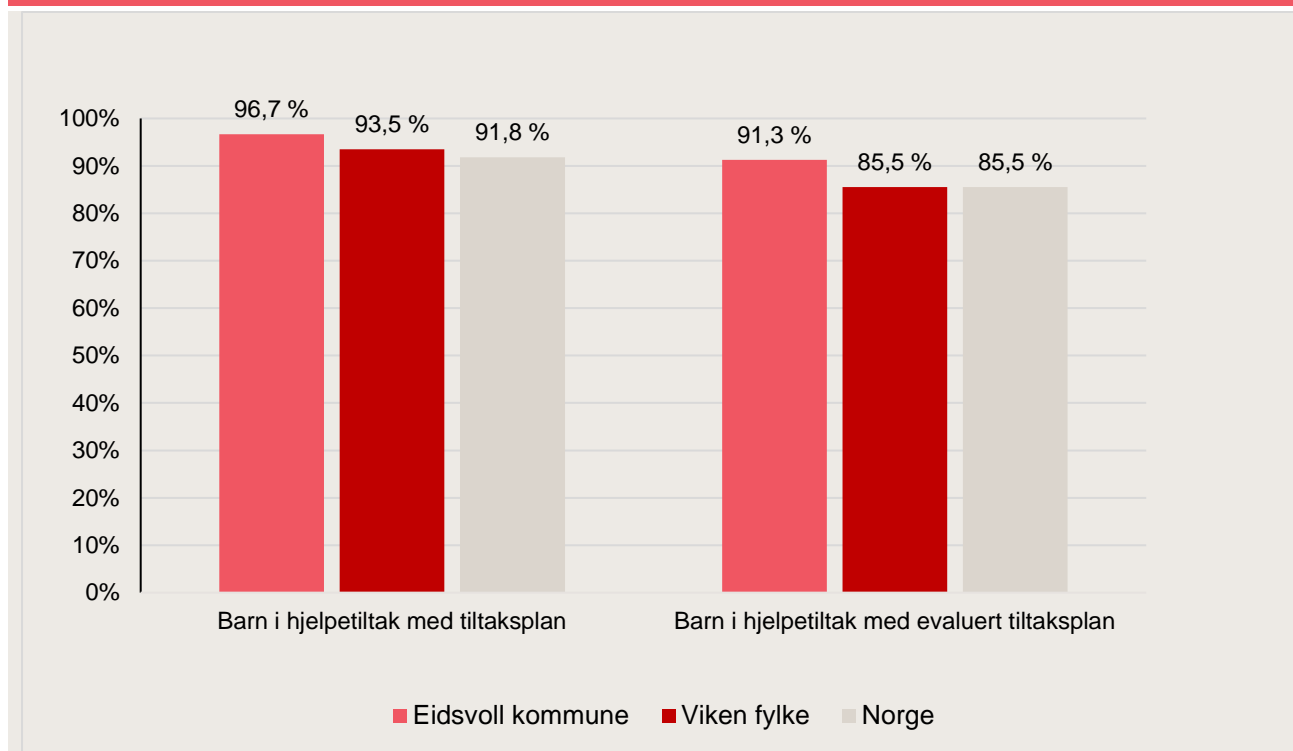
Diagram 2 Barn med barneverntiltak i forhold til innbyggere i aldersgruppen 0-17 år, i prosent

Kilde: Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (2021a), Barnevern kommunemonitor

Det vises i statistikken over at Eidsvoll, i likhet med fylket og Norge, har en synkende trend i andel barn med barneverntiltak. Eidsvoll har tidligere år ligget over fylket og Norge, men i 2021 ligger andelen under disse. En mulig årsak kan være en underrapportering ved at barn som skulle hatt hjelp, ikke blir fanget opp. Andre mulige årsaker er at færre barn trenger barneverntiltak, enten på bakgrunn av demografien i kommunen eller fordi kommunen jobber bra med forebygging.

Diagram 3 Barnevern i Eidsvoll – tiltaksplan

Kilde: Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (2021a), Barnevern kommunemonitor (2021 andre halvår)

Diagram 3 viser at Eidsvoll kommune har en høyere andel barn med tiltaksplan og med evaluert tiltaksplan¹⁵ enn i fylket og i Norge.

4.3.2 Rutiner og praksis rundt hjelpetiltak

Barnevernleder opplyser i intervju at hovedoppgaven til barneverntjenesten er å tilby forebyggende hjelpetiltak. De fleste hjelpetiltakene er til familien, og at barnet bor hjemme. Noen eksempler på forebyggende hjelpetiltak er familieråd, besøkshjem og samarbeid med skole. Det kan også være forebyggende tiltak i form av at barna bor utenfor hjemmet en periode, for eksempel en midlertidig plassering i fosterhjem eller institusjon. Dette er som hovedregel etter foreldrenes samtykke.¹⁶

Barnevernleder understreker at det i de fleste sakene dreier seg om frivillige hjelpetiltak. Det er derfor viktig for barneverntjenesten å ha en god dialog og tett samarbeid med foreldrene og barna for å vite hvilke behov og ønsker de har. Hun legger til at det er viktig at foreldrene har motivasjon og ønsker å ta imot hjelp for at tiltakene skal ha en effekt.

¹⁵ Andelen barn som har hatt sin tiltaksplan evaluert siste halvår av alle barn som har tiltaksplan og som har hatt sammenhengende hjelpetiltak (etter § 4-4) i tre måneder eller mer på registreringstidspunktet.

¹⁶ Eventuelt samtykke fra ungdom som er part i sin egen sak.

Revisjonen har fått oversendt kommunens «Prosedyre dersom foreldre nekter å motta hjelpetiltak etter § 4-4¹⁷». I denne er det understreket at hjelpetiltak som hovedregel skal være frivillig. I prosedyren er det listet opp fire punkter som skal følges, blant annet at de skal informere foreldrene nøye om hvorfor det vurderes som viktig at hjelpetiltak igangsettes, samt at dersom de nekter så kan det bli vurdert om det skal innledes sak om omsorgsovertakelse eller fremmes sak om påtvunget hjelpetiltak. Videre står det at dersom det blir påtvunget hjelpetiltak skal det skrives saksfremlegg som skal sendes til fylkesnemnda (Eidsvoll kommune udatert a).

Barnevernleder forteller også at kontaktpersonen utarbeider en tiltaksplan når barneverntjenesten vedtar hjelpetiltak. Tiltaksplanen utarbeides i samarbeid med barn og foreldrene. Tiltaksplanen skal som hovedregel evalueres senest etter tre måneder. Dersom den ikke blir det, registreres det som et avvik i kvalitetssystemet TQM. Kontaktpersonen kan registrere at den skal evalueres etter kortere tid, for eksempel dersom det er stor usikkerhet knyttet til om tiltakene har ønsket effekt.

4.3.3 Hjelpetiltak

Revisjonen har mottatt en oversikt over barn som får hjelpetiltak per 4.3.2022. Det var til sammen 123 barn. Tabellen under viser fordelingen av antall barn etter hovedtiltak.¹⁸

---

¹⁷ Hjelpetiltak for barn og barnefamilier.

¹⁸ Hjelpetiltak er alle tiltakene som barneverntjenesten tilbyr for å hjelpe barn og familier, mens hovedtiltak er det viktigste hjelpetiltaket. Hvert barn kan ha flere hjelpetiltak, men det er ett hovedtiltak.

Tabell 1 Hjelpetiltak¹⁹

Hovedtiltak	Antall
Vedtak om råd og veiledning	18
Deltakelse i ansvarsgruppe/samarbeid	11
Parent Management Training Oregon (PMTO)	2
International Child Development Program (ICDP)	1
Hjemmekonsulent/miljøarbeider	3
Andre hjemmebaserte tiltak	4
Andre tiltak	4
Barnehage	1
Støttekontakt	1
Besøkshjem/avlastningstiltak	5
Ruskontroll	2
Barnevernsinstitusjoner (gjelder alle typer)	3
Fosterhjem i familie og nære nettverk	6
Fosterhjem utenom familie og nære nettverk	7
Fosterhjem etter § 4-27 ²⁰	1
Økonomisk hjelp til egen bolig/hybel	3
Bolig med oppfølging	2
Mangler hovedtiltak ²¹	49

Kilde: Barneverntjenesten, Eidsvoll 2022.

¹⁹ Det er barneverntjenesten som har definert kategoriene for hovedtiltak som presenteres i tabellen.

²⁰ Barnevernloven § 4-27 viser til plasseringsalternativer ved vedtak om særlige tiltak for barn og unge med alvorlige atferdsvansker.

²¹ Kategorien «Mangler hovedtiltak» viser til barn som mottar hjelpetiltak, men hvor det ikke er registrert hva som er det primære tiltaket som er vedtatt. Ifølge barnevernleder har ikke manglende registrering av hovedtiltak betydning for hvilken hjelp barnet får.

Tabell 1 viser at blant barna hvor det er registrert hovedtiltak så er det flest som har vedtak om råd og veiledning. Deretter følger deltakelse i ansvarsgruppe/samarbeid. For sju av hjelpetiltakene er det registrert ett eller to barn per tiltak.

Det fremgår også at det er ett til to barn som mottar hvert av hjelpetiltakene andre hjemmebaserte tiltak, besøkshjem/avlastningstiltak, hjemmekonsulent/miljøarbeider, deltakelse i ansvarsgruppe/samarbeid, PMTO, ICDP, støttekontakt og barnehage.

I forbindelse med arbeidet med oppvekstplanen og barnevernreformen, har kommunen vurdert tilbudet av tiltak. Dette gjelder både det generelle forebyggende tilbudet i kommunen og hjelpetiltak fra barnevernet. Oppvekstplanen fastslår at tiltakstilbudet i kommunen verken er bredt nok eller har god nok kapasitet (Eidsvoll kommune 2022e).

4.3.4 Vedtak, tiltaksplan og evaluert tiltaksplan

Barnevernleder understreker i avsluttende intervju at hver sak blir behandlet individuelt. Videre sier hun at alle feltene i skjemaene i utgangspunktet skal fylles ut. Det er en mangel dersom dette ikke er gjort, men det er ikke lovkrav. Hun forteller også at tiltaksplanene bør være tidsavgrenset, og at det står dato for evaluering. Barneverntjenesten jobber med at alle felt i malene skal fylles ut.

Revisjonen har bedt om å få dokumentasjon fra siste seks måneder når det gjelder tiltaksplan og evalueringer samt dokumentasjon på barnets medvirkning i ti saker.²² Vedlegg 1 viser hvilke dokumenter revisjonen har fått i hver av sakene. Gjennomgangen viser at det er variasjon både når det gjelder hvilke dokumenter som revisjonen har mottatt og innhold i disse dokumentene. I ni av sakene har revisjonen mottatt minst én tiltaksplan. I noen saker mottok revisjonen flere tiltaksplaner, og til sammen mottok revisjonen 16 tiltaksplaner.

Tiltaksplanene var varierende utfyllt. For eksempel manglet tidsperspektiv for delmål i tre av tiltaksplanene, og sju av tiltaksplanene mangler dato for evaluering.

I en av sakene har ikke revisjonen mottatt tiltaksplan, men det kommer frem av dokumentene at en familieveileder har gjennomført flere veiledningssamtaler med foreldrene og barnet. I en annen sak har revisjonen mottatt informasjon fra kontaktperson om at tiltaksplan ikke er ferdigstilt, og at saken heller ikke har blitt evaluert.

Videre har revisjonen mottatt til sammen tolv evalueringer. Revisjonen har ikke mottatt dokumentasjon som viser at alle tiltaksplanene har blitt evaluert innen tidsfristen på tre måneder.²³

Tabell 2 presenterer en oversikt over hvilke dokumenter som revisjonen har mottatt fra barneverntjenesten i én av de utvalgte sakene. Tabellen viser et eksempel på hvilke opplysninger revisjonen har registrert i hver av sakene. Tabellen illustrerer også mangler som revisjonen oppfatter at er gjennomgående for flere av sakene. Se vedlegg 1 for fullstendig oversikt over alle gjennomgåtte saker.

Tabell 2 Eksempel på vedtak, tiltaksplan og evaluert tiltaksplan

#	Vedt- tak	Til- taks- plan	Eva- lue- ring	Dato vedtak	Periode tiltaksplan	Tidspers- pektiv delmål	Dato skal evalueres	Dato evaluert
1		X		Ukjent	28.9.2021-28.9.2022	Mangler	Mangler	
1			X		28.9.2021-28.9.2022			3.12.2021
1			X		1.3.2021-28.6.2021			14.10.2021

Tabellen viser at revisjonen har mottatt tre dokumenter i denne saken, en tiltaksplan og to evalueringer. Videre viser tabellen at det er flere mangler når det gjelder hvordan barneverntjenesten har fylt ut dokumentene og dokumentert oppfølging av saken. Tiltaksplanen mangler dato for når vedtaket er fattet, men det kommer frem at planen gjelder for perioden fra 28.9.2021 til 28.9.2022. Videre er ikke kolonnen for hvilken tidsperiode de ulike delmålene gjelder for fylt ut, og det står ikke dato for evaluering av hjelpetiltakene. Videre viser tabellen at revisjonen har mottatt en evaluering av denne tiltaksplanen, og at evalueringen ble gjort nesten tre måneder etter starten av tiltaksplanen. Revisjonen har ikke mottatt dokumentasjon på at barneverntjenesten har evaluert tiltaksplanen etter dette. Videre viser tabellen at revisjonen i tillegg har mottatt en evaluering av en tiltaksplan som gjelder for perioden fra 1.3.2021 til 28.6.2021. Revisjonen har altså ikke mottatt denne tiltaksplanen, men kun evalueringen av denne. Dato for evaluering var over sju måneder etter starten av tiltaksplanen, og nesten fire måneder etter at tiltaksplanen var avsluttet.

Kommunedirektøren kommenterer i høringssvaret at barneverntjenesten per 30.6.22 rapporterte til Statsforvalteren i Oslo og Viken at samtlige barn med hjelpetiltak har tiltaksplan som er evaluert innen frist.

4.4 Medvirkning og innflytelse i egen tiltaksplan

I kommunens «Utviklingsplan for Eidsvoll barneverntjeneste» (Eidsvoll kommune udatert d) er det et mål om at «[a]lle barn og unge skal gis en reell mulighet til å medvirke underveis i egen sak». Her er det også oppgitt seks delmål, med tilhørende tiltak/oppgaver, frist/evaluering og kommentarer:

1. Alle barn og unge skal ha fått mulighet for å uttrykke seg med hensyn til egen medvirkning.

²² Revisjonen valgte ti tilfeldige saker. Sakene dekker følgende hovedtiltak: to saker som har vedtak om råd og veiledning, og en sak for hvert av tiltakene andre hjemmebaserte tiltak, besøkshjem med avlastningstiltak, hjemmekonsulent/miljøarbeider, deltakelse i ansvarsgruppe/samarbeid, PMTO, ICDP, støttekontakt og barnehage.

²³ En av sakene mangler evalueringen helt, og i en annen sak er det ikke samsvar mellom perioden for tiltaksplan og evalueringen.

2. Barn og unges tilbakemeldinger skal dokumenteres.
3. Holdninger og verdier til barn og unges medvirkning tematiseres.
4. Øke ferdighetene og kompetansen i å snakke med barn og unge.
5. Økt kompetanse med hensyn til barn og unges medvirkning.
6. Barn og unges medvirkning skal kvalitetssikres av ledelsen.

Internadvokat opplyser i intervju at barneverntjenesten jobber med å utarbeide nye rutiner for å snakke med barna, slik at de ansatte kan bli bedre på dette området.

Revisjonen har bedt kommunen om å sende dokumentasjon på barnets medvirkning i de ti utvalgte enkeltsakene. I dokumentene som revisjonen har mottatt fremgår det at barneverntjenesten beskriver muligheten for at barna og foreldrene kan uttrykke sin mening i vedtak om hjelpetiltak og evalueringer av tiltaksplaner. Vedtakene har blant annet egne overskrifter for å beskrive barneverntjenestens vurderinger av barnets og foreldrenes mening. I noen av sakene er barna for små til at de kan uttrykke seg. Tiltaksplanene inneholder ikke felt for å beskrive barnets og foreldrenes mening. I en av sakene har revisjonen mottatt et referat som blant annet gjengir barnets mening om tiltaksplanen. Revisjonen har ikke mottatt dokumentasjon på barnets medvirkning utover dette.

I det avsluttende intervjuet sier barnevernleder at noen av sakene er omfattende, og det kan være mange journalnotater og møtereferater som dokumenterer barnets muligheter til medvirkning. Barna kan takke nei til medvirkning, hvis de ønsker det. Barnevernleder legger til at noen barn mangler språk, eller kan ha vanskeligheter med å uttrykke sin egen mening. I slike tilfeller kan barneverntjenesten observere barnet, eller be om innspill fra andre tjenester, for eksempel barnehage.

Hun forteller i det første intervjuet at manglende dokumentasjon av brukermedvirkning var ett av lovbruddene fra Statsforvalteren. De ansatte har jobbet mye med dette siden april 2021. Barnevernleder ser en tydelig og klar endring i tjenesten det siste året, og det er nå et bedre system for å trekke barnet inn i saksbehandlingen. Ifølge kommunens brev til Statsforvalteren, har barneverntjenesten for eksempel laget en egen utviklingsplan som omhandler barns medvirkning og dokumentasjon (Eidsvoll kommune 2022d). Barnevernleder legger til at tjenesten hele tiden må videreutvikle og styrke arbeidet med medvirkning, blant annet for å etterleve stadig nye nasjonale føringer på området.

4.5 Tilstandsrapportering til kommunestyret

Leder for familiens hus opplyser i intervju at tilstandsrapportering for 2021 om barnevernet til kommunestyret er ivaretatt gjennom Økonomisk rapport 1 (22.6.21, saksnummer 21/85) og 2 (2.11.21, saksnummer 21/125) og årsmeldingen (22.6.22, saksnummer 21/84). Rapporteringene gir informasjon om blant annet områdene økonomi, kompetanse, måloppnåelse og sykefravær for alle avdelingene i familiens hus, inkludert barnevern. I tillegg har hovedutvalget for helse, omsorg og forebygging fått en orientering om situasjonen i barneverntjenesten høsten 2021.

4.6 Revisjonens vurderinger, konklusjon og anbefalinger

Undersøkelsen viser at kommunen har utarbeidet et høringsutkast til en plan for forebyggende arbeid som skal behandles politisk. Denne inneholder blant annet forslag til målsettinger og tiltak. Samarbeid mellom aktører, organisering og fordeling av ansvar er ikke beskrevet i oppvekstplanen, men beskrives i håndbok for tverrfaglig innsats «I forkant». Etter revisjonens vurdering ivaretar oppvekstplanen og håndboken til sammen lovens krav om en plan.

Revisjonens vurdering er at kommunen har på plass rutiner og praksis for å fange opp hjelpebehov og omsorgssvikt. For eksempel viser undersøkelsen at ulike tjenester som har kontakt med barn og unge, kjenner til muligheten for anonyme drøftinger med barneverntjenesten. Denne ordningen får gode tilbakemeldinger fra de som har benyttet seg av den. Videre viser undersøkelsen at barneverntjenesten er opptatt av utadrettet virksomhet. Barnevernleder oppgir blant annet at tjenesten jobber målrettet for å få inn riktige bekymringsmeldinger.

Ifølge kommunen er tiltakstilbudet per i dag verken bredt nok eller har god nok kapasitet. Videre viser gjennomgangen av tiltaksplaner i utvalgte enkeltsaker at det er flere mangler når det gjelder å utarbeide og evaluere tiltaksplaner. Revisjonen vil særlig peke på at mange av tiltaksplanene som revisjonen har gått gjennom er mangelfullt utfylt, og at barneverntjenesten ikke kan dokumentere at alle tiltaksplanene er evaluert innen fristen. For barna som er i risikozonen, er det viktig at barneverntjenesten sikrer at hjelpetiltakene er effektive. Hjelpen fra barneverntjenesten skal forebygge behov for mer inngripende tiltak på et senere tidspunkt. Mangelfull informasjon i tiltaksplanen og evaluering kan føre til at barna får en mindre tett oppfølging, og dermed risikere å ikke få tilstrekkelige eller tilpassede tiltak. Kommunedirektøren opplyser i høringssvaret at barnevernet rapporterte til Statsforvalteren i Oslo og Viken i juni 2022 at samtlige barn med hjelpetiltak har tiltaksplan som er evaluert innen fristen. Revisjonen er positiv til dette, men understreker viktigheten av at dette følges opp.

Videre er det vanskelig for revisjonen å vurdere om barn og ungdom får mulighet til å medvirke i egen tiltaksplan. I barnevernets utviklingsplan oppgis det at barn og unge skal få anledning til å medvirke, og at deres tilbakemeldinger skal dokumenteres. Brukermedvirkning er i liten grad dokumentert i tiltaksplanene. Barnets medvirkning kommer likevel i noen grad frem i noen av sakene, for eksempel i saker der revisjonen har mottatt vedtak om hjelpetiltak og evalueringer av tiltaksplaner. Selv om revisjonen har etterspurt dokumentasjon på medvirkning i de ti utvalgte enkeltsakene, mangler denne dokumentasjonen i flere av sakene. Revisjonen har imidlertid undersøkt et lite antall saker, noe som gjør at det er vanskelig å vurdere på generelt grunnlag.

Revisjonens vurdering er at barneverntjenesten ivaretar en årlig rapportering om tilstanden rapportering til kommunestyret. Årsrapportering og tertialrapportering gir politikerne jevnlig informasjon om tjenestens drift og økonomi.

Revisjonens konklusjon er at barneverntjenesten i all hovedsak har etablert hensiktsmessige systemer og rutiner for forebyggende arbeid og tidlig innsats for barn og unge i risikozonen. Revisjonen ser imidlertid alvorlig på manglende informasjon i tiltaksplanen og evaluering innen fristen

på tre måneder, som kan gjøre at barna får en mindre tett oppfølging, og kan risikere å få mangelfulle tiltak.

På bakgrunn av dette er revisjonens anbefalinger:

Kommunedirektøren bør

- ferdigstille oppvekstplanen.
- sørge for at kommunens tiltaksapparat er bredt og har tilstrekkelig kapasitet.
- sikre at tiltaksplaner for barn som har hjelpetiltak blir fullstendig utfylt og evaluert innen fristen.

5 SAMARBEID I DET FOREBYGGENDE ARBEIDET

I dette kapitlet ser vi nærmere på om barneverntjenesten har en hensiktsmessig samhandling med andre aktører i det forebyggende arbeidet, herunder rutiner, praksis og arenaer for samarbeid.

Problemstilling	Kriterier
Har barneverntjenesten en hensiktsmessig samhandling med andre aktuelle aktører i det forebyggende arbeidet?	Kommunen bør: <ul style="list-style-type: none"> ➔ ha rutiner og praksis for samarbeid mellom barneverntjenesten og andre tjenester som følger opp barn som er sårbare eller i risikozonen. ➔ ha arenaer for samarbeid med frivillige organisasjoner. ➔ ha rutiner og praksis som sikrer at ansatte handler i tråd med regelverk om taushetsplikt og opplysningsplikt.

5.1 Samarbeid rundt barn og unge i kommunen

5.1.1 Overordnet samarbeid rundt barn og unge

Revisjonen har fått tilsendt «I forkant – håndbok i tverrfaglig samarbeid rundt barn, unge og deres familier» fra kommunen. Håndboken er utarbeidet i 2016 og har blitt revidert årlig siden dette. Den er også revidert i 2022. Leder for familiens hus opplyser i intervju at håndboken skal revideres årlig. Hun legger til at beskrivelser av nye stillingsfunksjoner, for eksempel barnekoordinator²⁴, er blant endringene i revideringen for 2022. Skolesjef opplyser i intervju at håndboken blir et vedlegg til oppvekstplanen som er omtalt i 4.1.

Det står i håndboken at dens «intensjon er å styrke det tverrfaglige samarbeidet rundt barn og unge gjennom felles holdning, kunnskap og handling». Videre står det at «[f]okus er tidlig identifisering og rask iverksetting av tiltak (Eidsvoll kommune 2016, 3). I håndboken er det ni kapitler:

1. Definisjoner (oppvekstreform, tverrfaglig samarbeid, forebyggende arbeid og tidlig innsats)
2. Frisk- og risikofaktorer (inkludert hva man skal se etter)
3. Møtevirksomhet rundt barn og unge (foresattesamtale, samarbeidsmøte, IP²⁵-møte og instansmøte /)

²⁴ Barnekoordinator er lovpålagt fra 1.8.2022.

²⁵ Møter i forbindelse med barn og unge som har en individuell plan (IP). Personer som har behov for langvarige og koordinerte tjenester, har rett til en IP.

4. Samtykkeerklæring
5. Prosedyrer og metode (blant annet inkludert prosedyre ved bekymring og prosedyre for å sende bekymringsmelding til barnevernet)
6. Forebyggende tverrfaglig team
7. Kommunale tjenestetilbud (inkludert beskrivelse av barnevernet)
8. Samarbeidende instanser
9. Implementering og revidering av I FORKANT (her står det at ansvarlig for revidering av håndboken er virksomhetsleder familiens hus)

Kapittel 6 beskriver de ulike forebyggende tverrfaglige teamene, inkludert blant annet målsettinger/hensikt, ansvar og myndighet samt gjennomføring. Teamene er nærmere beskrevet i de påfølgende delkapitlene.

Kommunedirektøren forteller i intervju at det er et godt samarbeid mellom virksomhetene i oppvekstsektoren. Han legger til at det har blitt noen tydelige områder som kan forbedres i forbindelse med arbeidet med oppvekstplanen. Ett eksempel er hvilke virksomheter som skal rapportere til hvilke hovedutvalg. Familiens hus har rapportert til hovedutvalg for helse, omsorg og forebygging frem til nå. I oppvekstplanen er det forslag om at familiens hus skal rapportere til hovedutvalg for oppvekst, kultur og frivillighet.

5.1.2 Ulike samarbeidsfora og -møter

Leder for familiens hus sier i intervju at det å fange opp barn og unge som strever gjøres i flere samarbeidsfora. Kommunen har et «Uro i magen»-team, som ble opprettet i 2014/2015. Her kan skoler, barnehager og avdelinger innad i familiens hus melde inn saker når man har en bekymring for barn eller familie, og er usikker på veien videre. «Uro i magen»-teamet består av en ansatt i barnevernet (teamleder for undersøkelser), leder for PPT, teamleder skolehelsetjeneste, psykolog for barn og unge, og en representant fra barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk (BUP).

Teamet har et faste månedlige heldagsmøter.²⁶ På hvert møte går deltakerne gjennom omtrent seks drøftinger, både anonyme og ikke-anonyme.²⁷ Det lages en kort møteagenda etter at sakene kommer inn. Her skisseres for eksempel aktuell skole eller barnehage, og noen stikkord om hva saken omhandler. Teamet kan sende saken videre til en annen tjeneste, for eksempel PPT eller skolehelsetjenesten, dersom det er grunn til det. Leder for familiens hus understreker i høringsrunden at teamet kan avgjøre hvilken tjeneste innad i familiens hus som kan følge opp bekymringen. Teamet kan også bestemme om saken skal henvises til eller følges opp av andre tjenester. Det er den som bringer saken inn for drøfting som har ansvar for å gi tilbakemelding til foresatte hvis det er en drøfting etter samtykke fra foresatte. Videre i intervju forklarer hun at hvis deltakerne er bekymret for omsorgssituasjonen, går det en bekymringsmelding til barnevernet. Ifølge leder for familiens hus

---

²⁶ Unntak er juli og desember.

²⁷ Det kreves samtykke fra foresatte ved drøftinger som ikke er anonyme.

kommer det som regel inn passe antall med saker, så teamet klarer stort sett å gå gjennom alle innmeldte saker i hvert møte. Det kan være en sak som ikke kommer med, og som tas i neste møte. Teamet drøfter ikke akutte saker.

Leder for familiens hus forteller videre at teamet ble evaluert i desember, og fikk gode tilbakemeldinger. Arbeidet i teamet har blitt godt innarbeidet, og teamet har opprettholdt samme faste møtedag. Dette gir forutsigbarhet for deltakerne.

Kommunen har også et kommunalt samhandlingsteam for barn og unge (KST-BU²⁸, se også 4.1). I intervju sier skolesjefen at KST-BU ble opprettet for å jobbe tverrfaglig²⁹ med saker og planverk som omhandler barn og unge. Teamet har vanligvis møte hver måned, men det har blitt oftere møter i det siste på grunn av arbeidet med oppvekstplanen som ligger til denne gruppen. KST-BU jobber mer overordnet, mens uro i magen-teamet jobber med helt konkrete saker.

Leder for familiens hus forteller at kommunen i tillegg har et tverrfaglig støtteteam som består av to representanter fra familiens hus³⁰, to fra psykisk helse og rus og en representant fra Nav. Tverrfaglig støtteteam tar saker som gjelder *familier* med barn under 18 år som det er knyttet bekymring til. Teamet kartlegger familiens samlede behov. Målet er en rask tverrfaglig oppfølging, til det beste for familien.

Kommunen har også andre arenaer for samarbeid. For eksempel deltar pedagogisk-psykologisk tjeneste (PPT) i et ressursteam med barnehagene. Helsestasjonen har faste samarbeidsmøter med barnehagene to ganger i året. Det er også tverrfaglig samarbeid i ulike tjenestene i enkeltsaker.

Videre forteller leder for familiens hus at familiens hus har noen tverrfaglige møter. For eksempel er det ukentlige ledermøter med avdelingslederne. Familiens hus hadde også noen fellesmøter for alle ansatte før koronapandemien. Det var felles samlinger to ganger i året med faglig påfyll, gruppearbeid og lignende. Førrige fellesmøte var i desember 2019. Leder for familiens hus har planlagt et nytt møte i løpet av høsten 2022. Familiens hus har fått mange nye ansatte i denne perioden, og temaet for møtet vil blant annet være presentasjoner av hver avdeling.

5.2 Samarbeid mellom barneverntjenesten og andre tjenester

5.2.1 Barneverntjenestens samarbeidsarenaer

Barnevernleder forteller i intervju at barnevernet samarbeider med mange tjenester, både innad i og utenfor kommunen. Barneverntjenesten har flere overordnede avtaler og rutiner på dette området. Det er mest samarbeid med andre tjenester i enkeltsaker, men dette forutsetter at foresatte er informert og samtykker til samarbeid. Barnevernet har også overordnede samarbeidsavtaler med

---

²⁸ Kommunen har også et samhandlingsteam for voksne.

²⁹ Samarbeid mellom kommunale tjenester. Teamet samarbeider ikke med fylkeskommunale tjenester.

³⁰ En psykolog og den forsterkede skolehelsetjenestestillingen.

andre offentlige tjenester, blant annet tannhelsetjenesten, Nav, familievernkontoret og Stillasbyggerne (Ahus). Barneverntjenesten er også representert i Uro i magen, Brus (brukerrettet samhandlingsforum) og ressursteam for risikoutsatte gravide.

Revisjonen har mottatt en plan for faste samarbeidsmøter mellom barneverntjenesten og et utvalg andre offentlige tjenester. Leder for familiens hus opplyser om at denne planen ligger i TQM. Barnevernleder forteller i intervju at barnevernet stort sett har gjennomført møtene i henhold til møteplanen, men at det har vært noen avlysninger av ulike årsaker.

Tabell 3 Møteplan barneverntjenesten

Forebyggende arbeid, tidlig innsats og samarbeid med andre offentlige instanser			
Eidsvoll barneverntjeneste har faste samarbeidsmøter med følgende instanser hvor forebyggende arbeid og tidlig innsats er fokusområde:			
Instans	Hypighet	Kommentarer	
Råholt ungdomsskole	6 møter pr år	Barneverntjenesten deltar fast på administrasjonsmøter. I tillegg deltar barneverntjenesten etter avtale på avdelingsmøter, trinnmøter med lærere, eventuelt i møter med alle ansatte.	
Vilberg ungdomsskole	6 møter pr år		
Feiring skole	6 møter pr år		
Dal skole	6 møter pr år		
Råholt skole	2-3 møter pr år		
Eidsvoll Verk skole	2-3 møter pr år		
Vilberg skole	2-3 møter pr år		
Ås skole	2-4 møter pr år		
Langset skole	Avtalt møte med alle ansatte mars 2022		
Steinerskolen	2-3 møter pr år		
Barnehager	Avtalt møte 29.03.2022		Alle barnehagestyrere – drøfter faste møter
Rektormøte	3.hver måned		
PPT	2 møter pr år		Alle ansatte
Skolehelsetjenesten	2 møter pr år		Alle ansatte
Helsestasjon 0-5 år	2 møter pr år	Alle ansatte	
Utekontaktene	2 møter pr år		
Avdeling rus- og psykisk helse	2 møter pr år		
Eidsvoll tannklinikk	2 møter pr år		
Politiet v/forebyggende	2-4 møter pr år		
Familievernkontoret	Avtalt møte 21.02.2022	Informasjon til kontaktpersoner. Gjennomgang av samarbeidsavtale med bv.leder. Faste samarbeidsavtaler skal avtales, etter at møter ikke er gjennomført på vel 1 år.	

Kilde: Eidsvoll kommune udatert b

I telefonintervjuene med representanter fra flere av tjenestene i tabellen over³¹ kommer det frem at tjenestene som har faste samarbeidsavtaler med barneverntjenesten, ser dette som positivt. Leder for familievernkontoret uttaler følgende:

Vi forholder oss til barneverntjenester i ni kommuner. Det at det er mange kommuner gjør at samarbeidet er utfordrende, og vi har per i dag ikke tilsvarende samarbeidsavtaler med noen av de

³¹ Revisjonen har intervjuet to barnehagestyrere, to rektorer, koordinator for skolehelsetjenesten, to helsesykepleiere, rådgiver hos oppfølgingstjenesten, klinikkleder for Eidsvoll tannklinikk, avdelingsleder hos Nav, leder for familievernkontoret, omsorgsleder for Røde Kors og en kontaktperson for en idrettsforening.

andre barneverntjenestene. Vi ønsker å ha et tett samarbeid med alle barneverntjenester, og at dette samarbeidet følger samme mønster som i Eidsvoll.

I telefonintervjuene er det også noen som trekker frem at samarbeidsavtalen med barneverntjenesten ikke har blitt fulgt opp på grunn av korona. Det er også noen som mener at det er behov for bedre og hyppigere kontakt enn i dag, blant annet i forbindelse med barnevernreformen.

Ifølge barnevernleder er det i utgangspunktet et godt samarbeid med samarbeidspartnere. Noen ganger kan samarbeidet i enkeltsaker bli utfordrende på grunn av ulik faglig bakgrunn og ulike forventninger. Hun mener at det er viktig at andre tjenester har kjennskap til hva barnevernet kan gjøre etter barnevernloven. I tråd med oppvekstreformen skal man bruke nettverket som ligger i de kommunale tjenestene, og da vil samarbeid mellom tjenestene bli enda viktigere.

Tilbakemeldingene i telefonintervjuene støtter opp om dette. Representanter fra de fleste tjenestene mener at samarbeidet med barneverntjenesten er godt. En representant beskriver samarbeidet som veldig godt. Noen beskriver samarbeidet i enkeltsaker som varierende, og en forteller at det er lite samarbeid med barneverntjenesten.

Leder for familiens hus forteller at kommunen har fått på plass et bedre samarbeid mellom barneverntjenesten og helsestasjon. Helsesykepleier skal på hjemmebesøk til nyfødte. Vanligvis er det kun ett besøk. For de familiene der det er etablert et samarbeid med barnevernet, har helsesykepleier vært på flere besøk og har laget en plan for videre oppfølging.

Leder for familiens hus opplyser at barneverntjenesten også har inngått en samarbeidsavtale med kommunale Nav. Revisjonen har mottatt en rutine for samarbeid mellom Eidsvoll barneverntjeneste og Nav Eidsvoll. Rutinen beskriver blant annet formålet med rutinen, hva rutinen skal sikre og ulike ansvarsområder i samarbeidet (Eidsvoll kommune udatert c).

5.2.2 Forbedringsområder

I telefonintervjuene spurte revisjonen samtlige om å beskrive ett eller to ønsker om forbedring i samarbeidet med barneverntjenesten. Hensikten er å få frem hva intervjuobjektene mener er det viktigste for at samarbeidet skal bli bedre. Svarene varierte, og enkelte trakk frem flere enn to ønsker. Svarene fordelte seg på ti kategorier, fremstilt i tabellen under.

Tabell 4 Forbedring

Forbedring	Antall
Bedre dialog og mer informasjon i en sak	5
Fast kontaktperson for tjenesten	4
Faste samarbeidsmøter	4
Opplæring, dialog og støtte ved melding om bekymringsmeldinger	3
Beskjed i forkant av møter	2
Etterleve samarbeidsavtalen	2
Innsats mot barnehage, skole og kompetansegivende tiltak	2
Overlapp og informasjon mellom kontaktpersoner i en sak	2
Stabil kontaktperson i en sak	1
Fellesmøter under familiens hus	1

Tabell 4 viser at fem personer ønsker bedre dialog og mer informasjon i en sak. Flere påpeker at det ofte foreligger samtykke fra foreldrene, og mener at det i slike tilfeller er mulig å dele mer informasjon enn i dag. Flere understreker at de ønsker det beste for barna, og at informasjon gjør det lettere å gi dem en god oppfølging.

Det er også flere som trekker frem forbedringsmuligheter når det gjelder møter med barneverntjenesten. For eksempel er det flere som ønsker faste samarbeidsmøter og en fast kontaktperson. To personer, blant annet en av rektorene, nevner at de ønsker beskjed fra barneverntjenesten før møter. Dette gjelder beskjed både ved frafall fra møter og før samtaler med elever på skolen. Rektoren understreker at dette er barn i sårbare situasjoner. Etter samtalen får noen av elevene tanker som gjør at de ikke klarer å følge med i timen, blir urolige eller utagerende. Noen av elevene synes samtaler med barneverntjenesten er ubehagelige, og at det er tryggere dersom en kjent person kan være med på møtet. Rektoren ønsker at barnevernet skal gi beskjed til rektor i forkant. På den måten kan skolen tilby elever som ønsker dette at en lærer eller miljøterapeut også deltar på møtet, og videre kan skolen følge opp elevene bedre i etterkant. Kommunedirektøren skriver i høringssvaret at det ikke er formelle samarbeidsavtaler mellom barneverntjenesten og for eksempel barnehage og skole, men at det kunne ha vært det. Videre skriver han at til tross for at det ikke er formelle samarbeidsavtaler, så er det et strukturert samarbeid mellom barneverntjenesten og de ulike tjenestene innad i Eidsvoll kommune.

I telefонтintervjuene er det videre tre personer som trekker frem opplæring, dialog og støtte ved melding om bekymringsmeldinger som områder for forbedring. En av rektorene mener at prosedyren for å melde saker og videre prosess er klar. Samtidig er det stor variasjon når det gjelder hvordan de ansatte opplever dette. Mange av lærerne og assistentene er usikre på prosessen etter en

bekymringsmelding, og noen er redde for å møte i en rettsak. Rektoren ønsker at barneverntjenesten kan være mer synlige for skolens ansatte. Vedkommende ser spesielt et behov for at ansatte får mer informasjon om hva man skal gjøre om man er bekymret, hva man skal se etter, barneverntjenestens forventninger til skolen, hvilke typer bekymringsmeldinger som barneverntjenesten får og hvilke typer bekymringsmeldinger som ofte blir henlagt. Rektoren ønsker for eksempel møter der barneverntjenesten kan svare på spørsmål fra de ansatte, slik at de ansatte også blir trygge på at barneverntjenesten er et hjelpemiddel for barna.

En av barnehagestyrerne trekker frem at barnehagen treffer disse familiene hver dag, og at en bekymringsmelding gjør noe med relasjonen mellom barnehagen og foreldrene. Styreren ønsker for eksempel en samtale med barneverntjenesten etter en bekymringsmelding, blant annet med informasjon om videre saksgang og råd om hvordan de ansatte kan møte familien etter en bekymringsmelding. Styreren ønsker også at det skal være lettere å få kontakt med en kontaktperson i saken. Det er også flere som deler sine refleksjoner knyttet til påkjenningen for de ansatte av å sende bekymringsmeldinger.

Et annet forbedringsområde er stabilitet. En av styrerne opplever at det er ganske hyppige bytter av kontaktperson i nesten alle saker. Styreren legger til at det er stor variasjon mellom de ulike kontaktpersonene, blant annet når det gjelder samarbeid og oppfølging. En av rektorene har også erfaring med at det har vært flere bytter av kontaktpersoner i flere enkeltsaker. Rektoren forteller videre at en familie har hatt 13 forskjellige kontaktpersoner. Dette er ifølge rektoren ikke et enkelt tilfelle, og vedkommende kjenner til flere familier som har hatt mange kontaktpersoner. Rektoren har også inntrykk av at det ikke alltid er overlapp mellom kontaktpersonene ved utskiftning. Rektoren opplever også at det er et høyt sykefravær i barneverntjenesten, og at de ansatte ikke klarer å ta igjen møter som de må avlyse på grunn av sykdom. Det oppleves at i noen tilfeller blir konsekvensen at disse familiene ikke får den hjelpen de trenger. Rektoren mener at dette til syvende og sist går ut over barna og ungdommene som allerede er i en vanskelig situasjon.

Det er flere som trekker frem at det ikke er god nok overlapp, eller erfaringsoverføring, ved bytte av kontaktperson. En av styrerne opplever at det ofte er barnehagen som sitter med historien til barnet og familien, og som må fortelle denne historien til kontaktpersonen i barneverntjenesten. En av rektorene opplever at kontaktpersonen ikke alltid vet hvilke hjelpetiltak som den enkelte ungdommen mottar. Rektoren vet at barneverntjenesten har et eget lovverk som fastslår hva tjenesten kan gjøre, men legger til at det kan være vanskelig å vite hva som er jus og hva som er eventuell svikt i den enkelte sak. Vedkommende mener at det er viktig å avklare disse spørsmålene på samarbeidsmøtene.

Videre er det to personer som ønsker mer innsats fra barneverntjenesten når det gjelder barnehage, skole og kompetansegivende tiltak. En av styrerne understreker at det er viktig for barna at de som hovedregel kommer på morgenen. Hun forteller at noen barn ofte kommer i 11.30-12-tiden, og det er vanskeligere for disse barna å komme inn i lek. Hun opplever at det hadde hatt stor betydning for barna det gjelder hvis barneverntjenesten kunne hjulpet til med å finne en ordning for å levere barna på et tidligere tidspunkt. Dette kan for eksempel være at noen kommer hjem til dem, og hjelper til

med levering. En annen person mener at barneverntjenesten er for passiv når det gjelder skole og kompetansegivende løp for ungdommer som blir plassert utenfor hjemmet.

To personer viser til at deres tjeneste nylig har utarbeidet en samarbeidsavtale med barneverntjenesten. De har ingen andre ønsker enn at samarbeidet blir slik det står i denne avtalen. En av dem understreker at det er viktig at begge parter setter av tid til å følge opp avtalen, og at de sørger for at tidspunktene for møter passer for alle som skal delta. Den andre personen legger til at hun ser at det er behov for bedre og hyppigere kontakt, blant annet i forbindelse med den nye barnevernloven. Hun mener at det er viktig å utvikle samarbeidet slik at dette ikke blir tilfeldig.

Videre er det en person som ønsker flere tverrfaglige møter for alle som er ansatt under familiens hus. Denne personen har opplevd i liten grad at de ansatte tilhører en felles enhet. Vedkommende legger til at det har vært flere utskiftninger av ansatte i den siste perioden, og hun mener at det å kjenne hverandre styrker samarbeidet. En annen person forteller at hun er usikker på hva som ville vært svaret, dersom alle stilte seg et spørsmål om deres tjeneste kunne gjort en bedre jobb. Hun tror at alle tjenestene i kommunen har litt å gå på.

5.3 Samarbeid med frivillige organisasjoner

I Eidsvoll kommune er det 176 lag og foreninger i Eidsvoll³², flere av disse er for barn. Revisjonen intervjuet i denne undersøkelsen Røde kors og en representant fra et av idrettslagene, men fikk kun verifisert intervjureferat fra førstnevnte.

Kommunedirektøren opplyser i intervju at det hovedsakelig er tjenesteområdet kultur som samarbeider med frivillige organisasjoner, herunder frivillighetssentralen i kommunen. Inntrykket hans er at Eidsvoll ikke skiller seg fra andre kommuner på dette området. I høringssvaret skriver han at flere av kommunens virksomheter har et tett og godt samarbeid med frivillig sektor. I familiens hus har for eksempel utekontaktene samarbeid med mental helse, og ulike lag og foreninger. Alle avdelinger i virksomheten videresender informasjon fra ulike lag og foreninger til aktuelle familier de er i kontakt med.

Leder for familiens hus sier i intervju at selv om familiens hus ikke har noen faste samarbeidsavtaler med frivillige organisasjoner, så får de ulike avdelingene informasjon om tilbud fra frivillige organisasjoner fra dokumentasjonen i kommunen. Dette gjelder for eksempel informasjon om Røde Kors' sommertilbud og fritidstilbud i kommunal regi. Deretter informerer de ansatte om tilbudet til sine brukere hvis de er i målgruppen. Hun forteller videre at utekontaktene samarbeider med frivillige organisasjoner som for eksempel mental helse, ulike lag og foreninger. Utekontaktene er i tillegg aktive på sosiale medier, for eksempel Snapchat og Facebook, og når dermed lettere ut med informasjon til ungdommene enn informasjon som kun står på kommunens hjemmesider.

---

³² Oversikt over foreninger og lag finnes på kommunens nettsider.

Omsorgsleder for Røde Kors forteller i telefonintervju at organisasjonen har et bra aktivitetstilbud som er gratis. Hun mener at dette tilbudet passer for alle, også barn som har det vanskelig. For eksempel arrangerer Røde Kors turer flere ganger i året, og deltakerne får låne alt de trenger av utstyr. Dermed stiller alle på lik linje, og barna trenger ikke å grue seg på grunn av at de ikke har det samme som de andre.

Omsorgsleder opplever at informasjon om deres aktiviteter ikke når ut til alle. Hun mener at faste samarbeidsmøter med barneverntjenesten kan gjøre det lettere for Røde Kors å få med seg barn og unge som trenger å komme seg ut og gode opplevelser. Hun forteller videre at Røde Kors ønsker å gjøre en forskjell for disse barna. Hun legger til at Røde Kors har et tett samarbeid med frivillighetssentralen, og dette opplever hun at er positivt.

I avsluttende intervju med leder for familiens hus og barnevernleder opplyser revisjonen om at Røde Kors ønsker samarbeid. Leder for familiens hus peker på at invitasjoner til slike tilbud ofte er rettet mot lavinntektsfamilier. Dette er ansvarsområdet til Nav, og ikke noe de ansatte i familiens hus har oversikt over. Hun understreker at informasjon om tilbud fra frivillige organisasjoner som Røde Kors er relevant for alle ansatte som jobber med forebygging i kommunen.

Kommunedirektøren skriver i høringssvaret at barneverntjenesten ikke har noe formelt samarbeid med frivillig sektor. Han skriver at det kunne vært en fordel for barn og unge med et slikt samarbeid, men dette er et ressurs spørsmål, samt et spørsmål om det er barnevern eller andre tjenester for barn og unge som burde hatt en slik rolle. Det er nok flere barn og unge som burde fått tilbud og hjelp til kontakt med frivilligheten enn de barna som har tiltak gjennom barneverntjenesten.

5.4 Taushetsplikt og opplysningsplikt

Internadvokat opplyser i intervju alle ansatte i familiens hus har taushetsplikt etter forvaltningsloven § 19 og opplysningsplikt etter barnevernloven § 6-4. Hun har hatt flere kurs for ansatte om hvem som er part, og hva man kan gi av informasjon til andre tjenester. På spørsmål om hvor grensen går mellom taushetsplikt og opplysningsplikt, svarer hun at de ansatte kan snakke om alle saker anonymt. Hun har inntrykk av at noen ansatte kan være usikre på hvor grensen mellom taushetsplikt og opplysningsplikt går i den enkelte sak. Hun legger til at noen ansatte i slike tilfeller setter taushetsplikten høyest.

Internadvokaten understreker at det er vurderinger av hva som er barnets beste som avgjør hva de ansatte kan dele av opplysninger, uavhengig av om det foreligger en samtykkeerklæring fra foresatte. Vurderingene skal dokumenteres og journalføres. Dokumentasjon på slike vurderinger er blant annet viktig ved bytte av kontaktperson i en sak og i klagesaker hos Statsforvalteren. De siste dommene i Den europeiske menneskerettighetsdomstolen har konkludert med at barneverntjenesten ikke har dokumentert slike vurderinger godt nok. Ifølge barnevernleder har teamlederne blitt flinkere til å følge opp at kontaktpersonene dokumenterer vurderinger nå enn tidligere. Hun mener at kontaktpersonene alltid har vært flinke til å dokumentere faktum, men at det har skortet på å dokumentere vurderinger.

Leder for familiens hus opplyser i intervju at alle nyansatte signerer en taushetserklæring. Hun har inntrykk av at de ansatte har et bevisst forhold til taushetsplikten. Hun legger til at de ansatte kan dele opplysninger med andre tjenester dersom det foreligger et skriftlig samtykke fra de saken gjelder. Samtykkeerklæringene skal blant annet beskrive hensikten med å dele opplysninger og varighet.

5.5 Revisjonens vurderinger, konklusjon og anbefalinger

Barneverntjenesten har på plass samarbeidsavtaler med flere tjenester som etter revisjonens vurdering legger til rette for et systematisk samarbeid. I tillegg samarbeider barneverntjenesten med andre tjenester ved behov i enkeltsaker. Samtidig viser undersøkelsen at det er forbedringsområder, for eksempel peker flere på behovet for bedre dialog og mer informasjon fra barneverntjenesten. Mer forutsigbarhet og stabilitet i samarbeidet generelt og i enkeltsaker trekkes også frem. I tillegg peker representanter fra andre tjenester på at de har behov for mer støtte fra barneverntjenesten for å styrke tjenestens muligheter til å hjelpe barn som har det vanskelig og for å støtte ansatte som sender bekymringsmeldinger.

Etter revisjonens vurdering har kommunen noen arenaer for samarbeid med frivillige organisasjoner under familiens hus. Kontakten med frivillige organisasjoner, for eksempel Røde Kors, består av at ansatte videreformidler informasjon om blant annet aktivitets- og fritidstilbud når de mener det er relevant for deres brukere. Kommunen påpeker i høringsutkastet til oppvekstplanen at det er behov for økt tverrfaglig samarbeid, herunder med frivilligheten. Barnevernet har ikke et formelt samarbeid med frivillig sektor, noe de bør ha, i henhold til barnevernloven § 3-3. Revisjonen vil peke på viktigheten av arenaer for samarbeid også med frivillige organisasjoner for å sikre at man i enda større grad kan fange opp hjelpebehov og omsorgssvikt.

Videre vurderer revisjonen at kommunen har rutiner for at ansatte skal signere en taushetserklæring. Det fremstår også som at taushetsplikten er innarbeidet hos de ansatte, men at hensynet til taushetsplikten noen ganger begrenser informasjonsflyten. For eksempel uttrykker flere representanter fra andre tjenester et ønske om mer informasjon i enkeltsaker hvor det foreligger samtykke. I flere saker vil utveksling av informasjon mellom tjenester legge til rette for et tettere samarbeid, og videre et mer helhetlig og samordnet tjenestetilbud.

Revisjonen konkluderer med at barneverntjenesten i det alt vesentlige har en hensiktsmessig samhandling med andre aktuelle aktører i det forebyggende arbeidet, men det er muligheter for å styrke samarbeidet på flere områder.

På bakgrunn av dette er revisjonens anbefalinger:

Kommunedirektøren bør

- sikre et systematisk tverrfaglig samarbeid i henhold til samarbeidsavtaler, og at andre tjenester får nok informasjon fra barneverntjenesten til å ivareta forebygging og tidlig innsats.
- etablere flere arenaer for samarbeid med frivillig sektor.

6 KOMPETANSE I BARNEVERNTJENESTEN

Dette kapitlet tar for seg hvordan kommunen jobber med å sikre at de ansatte i barneverntjenesten har riktig og tilstrekkelig kompetanse, og hvordan barneverntjenesten jobber med opplæring og kompetanseheving for de ansatte.

Problemstilling	Kriterier
Har barneverntjenesten tilstrekkelig kompetanse og rutiner for opplæring?	<ul style="list-style-type: none"> → Kommunen bør ha en plan for kompetansehevede tiltak som: <ul style="list-style-type: none"> • bygger på en dokumentert vurdering av tilstanden i kommunens barnevernstjeneste. • legger til rette for at kommunen når kompetansekravene innen 1. januar 2031. → Kommunen har rutiner for opplæring av alle ansatte

6.1 Plan for kompetanseheving

Revisjonen har fått oversendt barnevernstjenestens kompetanseplan for perioden 2022-2026. Det står at kompetanseplanen revideres årlig i planperioden.

Planen beskriver hvilken kompetanse barneverntjenesten har, og hva den mangler for å nå kompetansekravene innen 2031. Ifølge planen har alle ansatte en grunnutdanning på bachelornivå, det vil si barnevernspedagog, sosionom eller annen relevant sosialfaglig/psykologisk utdanning. Videre står det at av de faste ansatte er det fire ansatte som har mastergrad, inkludert barnevernleder³³. I tillegg vil en ansatt ta mastergrad i løpet av våren 2022. Det står også at 13-14 ansatte kun har grunnutdanning, og tilfredsstillende dermed ikke de kommende kompetansekravene hvis de ikke tar videreutdanning.³⁴

Planen skisserer også retningslinjer og generelle føringer for ansatte som ønsker å søke mastergrad, videreutdanning eller kurs. Samtidig kommer det frem at det er noe usikkerhet rundt antall ansatte som må videreutdannes de neste ni årene, både på grunn av at noen vil gå av med pensjon og at det kan være vanskelig å rekruttere nye ansatte som har en mastergrad. Planen legger til grunn at

³³ Ved utgangen av 2021 hadde Eidsvoll barneverntjeneste 29 årsverk.

³⁴ For de fem ansatte som tilhører familieteamet, legges det annen kompetansekrav til grunn, slik som veiledningsmetoder og terapeutisk bakgrunn.

barneverntjenesten trenger omkring to ansatte i videreutdanning årlig framover.³⁵ Ifølge kompetanseplanen er det krevende å ha ansatte i videreutdanningsløp, samtidig som driften av tjenesten skal utøves forsvarlig. Leder for familiens hus opplyser i intervju at virksomheten har fått 150 000 kroner til kompetanseheving i barneverntjenesten (Eidsvoll kommune 2022c).

Barnevernleder sier i intervju at hun opplever at kompetansen som tjenesten har i dag er god, men det er utfordrende å rekruttere og beholde ansatte som har mer enn grunnutdanning. Ansatte som har høy utdanning er attraktive på arbeidsmarkedet, særlig med tanke på det kommende kompetansekravet. Leder for familiens hus legger til at barneverntjenesten lyser ut nye stillinger med kompetansekrav, men at det er vanskelig å rekruttere medarbeidere som har riktig kompetanse. For eksempel har tjenesten hatt en tredjegangs utlysning på en stilling i 2019. Leder for barneverntjenesten legger til at kommunen ikke har satt inn ekstra tiltak for å beholde de mest attraktive kontaktpersonene frem til nå, bortsett fra masterlønn. Hun forteller også at det er usikkert om tjenesten når kompetansekravet innen 2031.

Ifølge barnevernleder deltar barneverntjenesten i et interkommunalt læringsnettverk som heter Støttepilar. Dette startet som et samarbeidsprosjekt for å gjøre kommunen i stand til å overta ansvaret for generell veiledning av fosterhjem, i forbindelse med at dette ansvaret ble overført til kommunen fra 1.1.22. Videre deltakelse i Støttepilar har blitt vedtatt politisk i forbindelse med budsjettbehandlingen for 2022. Støttepilar er også en arena for å drøfte felles utfordringer som kommunene står i, og barnevernlederne deler erfaringer med hverandre. Kommunene har også flere nye områder man kan samarbeide om, eksempelvis rekruttering av fosterhjem og rammer for fosterhjem. Alle kommunene møter også utfordringer når det gjelder kompetanse i barneverntjenesten, og de konkurrerer om de samme kandidatene. Barnevernleder synes det er nyttig å delta i læringsnettverket. Dette er også et prosjekt som fremsnakkes av Statsforvalteren.

Barnevernleder forteller også om tjenestetøtteprogrammet³⁶ (også nevnt i 3.5), som er et kvalitetsutviklingsprogram som tilbys med mål om at alle barneverntjenester i landet skal få en likere praksis og en høyere kvalitet. Eidsvoll deltok i tjenestetøtteprogrammet fra høsten 2021, og deltakelsen varte over et halvt år. Deltakelsen kom samtidig som barneverntjenesten jobbet med å lukke lovbrudd som ble påpekt av Statsforvalteren. Ifølge barnevernleder var dette en god timing, og tjenestetøtteprogrammet bidro til flere kompetansehevende tiltak i barneverntjenesten. Hun legger til at andre kommuner har gitt tjenestetøtteprogrammet varierende tilbakemelding, men at Eidsvoll har hatt en veldig god nytte av opplæringen. For eksempel har alle teamene tatt i bruk verktøyet (maler, dokumenter etc.), og bruker dette aktivt i sitt arbeid med barn, unge og deres nettverk. Barnevernleder mener at kvaliteten på tjenesten har blitt bedre, for eksempel når det gjelder å

---

³⁵ I tillegg er det begrenset antall studieplasser nasjonalt, tatt i betraktning alle barnevernansatte som skal utdannes de nærmeste årene (Eidsvoll kommune 2022c)

³⁶ Tjenestetøtteprogrammet er et barnevernfaglig etterutdanningstilbud som retter seg mot alle ansatte i barneverntjenesten.

kartlegge på en systematisk måte. Leder for barneverntjenesten legger til at de ansatte også har gitt gode tilbakemeldinger på tjenestetøtteprogrammet.

6.2 Rutiner for opplæring

Barnevernleder opplyser i intervju at hun er opptatt av at alle ansatte får den oppfølgingen de har behov for. Barneverntjenesten har en egen rutine for nyansatte som sikrer at nyansatte og vikarer får ekstra oppfølging hvis de har behov for det. Revisjonen har mottatt kommunens «Prosedyre for introduksjon av nyansatte». I denne er det en liste med gjøremål og hvem som er ansvarlig, for eksempel barnevernleder, teamleder eller merkantil. I tillegg til mange praktiske gjøremål, skal nyansatte ha ukentlige oppfølgingsamtaler med teamleder de første seks månedene og deretter etter avtale. Det står videre at barnevernleder inviteres inn på et av oppfølgingsmøtene etter tre måneder. Når det kommer til tildeling av saker, står det blant annet at dette vil variere i forhold til erfaring (Eidsvoll kommune 2020).

Barnevernleder forteller at barneverntjenesten også stiller krav om erfaring og kompetanse for vikarer. Likevel krever det ekstra oppfølging fra barneverntjenesten, blant annet på grunn av at vikarene har behov for en tett oppfølging og at de formelle beslutningene ligger til barneverntjenesten.

I tillegg til rutiner for opplæring av nyansatte og vikarer, har barneverntjenesten kompetansehevende tiltak som gjelder for alle ansatte. Leder for familiens hus opplyser i intervju at internadvokaten har bidratt til kompetanseheving blant ansatte, blant annet ved å informere om tolkning og praksis etter relevante regelverk. Ett eksempel er taushetsplikt og opplysningsplikt som nevnt i kapittel 5.4. Internadvokaten har også bidratt til å få på plass bedre skriftlige rutiner i barneverntjenesten, for eksempel ved å kvalitetssikre maler. Ifølge internadvokaten er det fortsatt noen maler som må oppdateres, for eksempel maler for frivillig plassering i fosterhjem. Internadvokaten trekker også frem at informasjon om blant annet saksgangen i en rettsak har bidratt til at de ansatte opplever en større trygghet, for eksempel på møter med fylkesnemnda³⁷.

6.3 Revisjonens vurderinger, konklusjon og anbefaling

Undersøkelsen viser at barnevernet har en plan for kompetansehevende tiltak. Planen bygger på en vurdering av de ansattes kompetanse og virksomhetens behov. Planen viser hvilken kompetanse barneverntjenesten har i dag, og hvor mange som bør ta videreutdanning dersom tjenesten skal nå kompetansemålet før 2031. Undersøkelsen viser også at barneverntjenesten har flere ansatte som kun har grunnutdanning. Selv om barneverntjenesten har satt i verk flere kompetansehevende tiltak, for eksempel videreutdanning og deltakelse i et kommunalt læringsnettverk, er det etter revisjonens vurdering usikkert om dette er tilstrekkelig. Undersøkelsen viser at kommunen har utfordringer med

---

³⁷ Fylkesnemndene er domstolliknende og uavhengige statlige organ, som avgjør tvangssaker etter barnevernloven, helse- og omsorgstjenesteloven og smittevernloven (Fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker 2022)

å rekruttere og beholde ansatte som har høy kompetanse. Det er derfor usikkert om kommunen når kompetansekravet innen 2031, dersom det ikke settes inn ytterligere tiltak.

Undersøkelsen viser også at barneverntjenesten har rutiner og prosedyrer for opplæring i tjenesten. For eksempel har kommunen flere skriftlige rutiner og prosedyrer for å lære opp nyansatte og vikarer. Barneverntjenesten har også tiltak for opplæring av alle ansatte, for eksempel når det gjelder relevante regelverk.

Revisjonen konkluderer med at barneverntjenesten har rutiner for opplæring. Det er vanskelig å konkludere fullt ut om de ansatte har tilstrekkelig kompetanse per i dag, men kommunen kan få vanskeligheter med å nå det nasjonale kompetansekravet i barnevernet innen 2031.

På bakgrunn av dette er revisjonens anbefaling:

- Kommunedirektøren bør sørge for tiltak som gjør at kommunen når kompetansekravet innen 2031.

KILDER

Lov og forskrift

Lov om barneverntjenester av 17.07.1992 (barnevernloven).

Lov om kommuner og fylkeskommuner av 22.06.2018 (kommuneloven)

Litteratur

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Arbeidsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet og Kunnskapsdepartementet (2013): Forebyggende innsats for barn og unge. Rundskriv Q-16/2013

Barne- og familiedepartementet (2021): Prop. 133L (2020-2021): Lov om barnevern (barnevernsloven) og lov om endringer i barnevernloven

Barne- og familiedepartementet (2020): Prop. 84L (2019-2020): Endringer i barnevernloven (samtaleprosess, årlig tilstandsrapportering mv.)

Barne- og likestillingsdepartementet (2017a): Prop. 73L (2016-2017): Endringer i barnevernloven (barnevernsreform)

Barne- og likestillingsdepartementet (2017b): Mer kunnskap – bedre barnevern. Kompetansestrategi for det kommunale barnevernet 2018-2024

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (2021a): «Barnevern kommunemonitor» [29.4.22]

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (2021b): Tjenestekatalog. Hjelpetiltak

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon (DSS) (2016): Norges offentlige utredninger (NOU): «Ny barnevernslov – Sikring av barnets rett til omsorg og beskyttelse» 2016:16

Hansen, Inger Linse Skog, Jensen, Ragnhild Steen and Hansen, Helle Cathrine (2020): Mind the gap! Nordic 0-24 collaboration on improved services to vulnerable children and young people. Final report from the process evaluation. Fafo-report 2020:21

Helsedirektoratet (2019): Tidlig oppdagelse av utsatte barn og unge. Nasjonal faglig retningslinje

KS (2020): Kommunedirektørens internkontroll. Praktisk veileder. Versjon 3

Statsforvalteren i Oslo og Viken (2022): Avslutning av tilsyn med barneverntjenesten i Eidsvoll kommune. Brev 6.7.22

Dokumenter fra Eidsvoll kommune

Eidsvoll kommune (2022a): Hjelpetiltak per 4.3.2022.

Eidsvoll kommune (2022b): Organisasjonskart

Eidsvoll kommune (2022c): Eidsvoll barneverntjeneste sin kompetanseplan for perioden 2022-2026

Eidsvoll kommune (2022d): Evaluering av plan for lukking av lovbrudd 2020. Brev til Statsforvalteren i Oslo og Viken. 5.4.2022

Eidsvoll kommune (2022e) Oppvekstplan 2022-2032. Høringsutkast sendt til kommunestyret 9.8.22

Eidsvoll kommune (2022f): Utarbeidelse av oppvekstplan for Eidsvoll kommune - 4. gangs behandling. Kommunedirektørens innstilling.

Eidsvoll kommune (2021): Tilstandsrapport barneverntjenesten i Eidsvoll pr. 1.8.21

Eidsvoll kommune (2020) Prosedyre for introduksjon av nyansatte, sist godkjent 8.2.22

Eidsvoll kommune (2016): I forkant – håndbok i tverrfaglig samarbeid rundt barn, unge og deres familier. Revidert 2022

Eidsvoll kommune (udatert a): Prosedyre dersom foreldre nekter å motta hjelpetiltak etter § 4-4

Eidsvoll kommune (udatert b): Forebyggende arbeid, tidlig innsats og samarbeid med andre offentlige instanser

Eidsvoll kommune (udatert c): Rutine for samarbeid mellom Eidsvoll barneverntjeneste og NAV Eidsvoll

Eidsvoll kommune (udatert d): Utviklingsplan for Eidsvoll barneverntjeneste

Nettsider

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (2022a): «Hva er barnevernreformen?». Hentet fra <https://ny.bufdir.no/fagstotte/barnevern-oppvekst/barnevernsreformen/hva-er-barnevernsreformen/> [22.8.22]

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (2022b): «Barnevern». Hentet fra <https://bufdir.no/Barnevern/> [19.5.22]

Fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker (2022): «Hva gjør fylkesnemndene?». Hentet fra <https://www.fylkesnemndene.no/> [30.3.22]

VEDLEGG 1: LISTE OVER TILTAK

Tabell 5 Vedtak, tiltaksplan og evaluert tiltaksplan

#	Vedtak	Tiltaksplan	Evaluering	Dato vedtak	Periode tiltaksplan	Tidsperspektiv delmål	Dato skal evalueres	Dato evaluert
1		X		Ukjent	28.9.2021-28.9.2022	Mangler	Mangler	
1			X		28.9.2021-28.9.2022			3.12.2021
1			X		1.3.2021-28.6.2021			14.10.2021
2		X		Ukjent	8.12.2021-8.6.2022	Mangler	Mangler	
2			X		8.12.2021-8.6.2022			10.3.2022
2		X		Ukjent	8.9.2021-8.12.2021	8.9.2021-8.12.2021	8.12.2021	
2			X		8.9.2021-8.12.2021			8.12.2021
3	X			17.11.2021	Ikke mottatt tiltaksplan. Opplysninger fra en rapport om at tiltaksperiode er 19.10.2021-19.1.2022			
4	X			2.6.2021				
4		X			23.6.2021-23.9.2021	Mangler	6.9.2021	
4			X		24.9.2021-24.3.2022			14.12.2021
5	X			4.11.2021				
5		X			3.11.2021-1.7.2022	Hel tiltaksplan-varighet	Mangler	
5			X		3.11.2021-1.7.2022			3.2.2022

Tabell 5 Vedtak, tiltaksplan og evaluert tiltaksplan

6	X			3.12.2021	Tiltaksplan er ikke ferdigstilt, og saken er ikke evaluert			
7	X			18.1.2022				
7		X			26.1.2022-1.8.2022	Ulike	Hver 3. måned, men ikke angitt dato	
8	X			22.9.2021				
8		X			8.10.2021-8.1.2022	8.10.2021-8.1.2022	8.1.2022	Ikke mottatt evaluering
8		X			9.1.2022-9.1.2023	Fylt ut for første delmål	Mangler	
9	X			21.12.2021				
9		X			19.1.2022-19.4.2022	19.1.2022-19.4.2022	April 2022	
9	X			16.2.2022 Akuttvedtak				
10		X			3.9.2020-3.3.2021	Ulike	Mangler	
10			X		3.9.2020-3.3.2021			Dato mangler. Dette er ikke en evaluering. I dokumentet står det at tiltak ikke er startet opp, og at nytt oppstartsmøte er 10.12.2020

Tabell 5 Vedtak, tiltaksplan og evaluert tiltaksplan

10			X		3.9.2020-3.3.2021			25.2.2021
10		X			3.9.2020-3.3.2021 Det er to tiltaksplaner for denne perioden. Planene er nesten like.	3.3.2021-3.9.2021	Hver 3. måned	
10			X		3.3.2021-3.9.2021 Mangler tiltaksplan			10.6.2021
10			X		3.3.2021-3.9.2021			28.10.2021
10		X			3.9.2021-1.2.2022	3.9.2021-1.2.2022	Mangler	
10			X		3.9.2021-3.12.2021			7.12.2021
10			X		3.9.2021-1.2.2022			Mangler
10		X			2.2.2022-2.7.2022	Utfylt for første delmål	Mangler	

Kilde: Barneverntjenesten, Eidsvoll 2022b

VEDLEGG 2 – KOMMUNEDIREKTØRENS HØRINGSSVAR

Hei

Oppvekstplanen er sendt hovedutvalg for oppvekst, kultur og frivillighet for videre politisk behandling i møte 23.08.2022. Den er dermed allerede fulgt opp fra administrasjonens side.

Når det gjelder tiltaksplaner, er utvalget av planer revisjonen har gjennomgått som kjent svært begrenset. Barneverntjenesten i Eidsvoll har - som revisjonen også viser til i rapporten - tiltaksplaner med evalueringer i større grad enn landssnittet og fylket for øvrig. Barneverntjenesten har jobbet med styrking av dette arbeidet. Barneverntjenesten rapporterte pr. 30.06.22 til Statsforvalter at samtlige barn med hjelpetiltak har tiltaksplan som er evaluert innen frist.

Når det gjelder systematisk tverrfaglig samarbeid, og at andre tjenester får nok informasjon fra barneverntjenesten til å ivareta forebygging og tidlig innsats, har barneverntjenesten flere samarbeidsavtaler med både interne og eksterne aktører. Det er ikke formelle samarbeidsavtaler mellom barnevern opp mot f. eks. barnehage og skole, noe som det kunne ha vært. Til tross for at det ikke er slike formelle samarbeidsavtaler er det et strukturert samarbeid mellom barnevern og de ulike tjenestene innad i Eidsvoll kommune. Barneverntjenesten har faste samarbeidsmøter med skole, barnehage, helsestasjon, skolehelsetjeneste, PP-tjeneste og utekontaktene gjennom året. Barneverntjenesten har også felles fagdager sammen med helsestasjonen, skolehelsetjenesten, PP-tjenesten og utekontaktene. Det er også flere tverrfaglige forum som sikrer samarbeid for å ivareta forebygging og tidlig innsats (uro i magen team, tverrfaglig støtteteam, risiko utsatte gravide).

Flere av kommunens virksomheter har et tett og godt samarbeid med frivillig sektor. I Familiens hus har f. eks. utekontaktene samarbeid med mental helse, og ulike lag og foreninger. Alle avdelinger i virksomheten videresender informasjon fra ulike lag og foreninger til aktuelle familier de er i kontakt med. Barneverntjenesten har ikke noe formelt samarbeid med frivillig sektor. Det kunne vært en fordel for barn og unge med et slikt samarbeid, men dette er et ressurs spørsmål, samt et spørsmål om det er barnevern eller andre tjenester for barn og unge som burde hatt en slik rolle. Det er nok flere barn og unge som burde fått tilbud og hjelp til kontakt med frivilligheten enn de barna som har tiltak gjennom barneverntjenesten.

I forbindelse med kompetansekravet, har Eidsvoll kommune allerede satt inn flere tiltak for å nå kravet i barnevernet. Barneverntjenesten har fått midler til kompetanseheving i budsjett og HP 2022 – 2025. Det er gitt konkurransedyktig lønn ved ansettelse av nyansatte, samt innført avlønning i henhold til kompetanse, inkl. masterlønn for de som har fullført masterutdanning. Det er også gjennomført særskilte forhandlinger for å beholde arbeidstakere hvor det har oppstått utilsiktede skjevheter. Ansatte oppfordres til å ta videreutdanning, og flere ansatte har søkt. De ansatte får fri med lønn for å ta videreutdanning, samt dekket reiseutgifter. I tillegg gir Bufdir tilskudd til arbeidsgivere i forbindelse med kompetanseutvikling, en ordning som også barneverntjenesten i Eidsvoll kommune benytter seg av. Utfordringen ligger i antall søkere på studiene opp mot antall studieplasser. Vi er ut fra dette usikre på hvilke andre tiltak kommunedirektøren kan sette inn.

Generelt oppfattes rapporten å gi en nyttig oppsummering av viktige problemstillinger. Kommunedirektøren mener likevel at administrasjonens allerede gjennomførte oppfølging, innebærer at status i hovedsak er god, og at antall anbefalinger om utbedringer kan reduseres i forhold til det revisjonen konkluderer med. Rapporten tas til orientering og kommunedirektøren vil sørge for oppfølging av tiltak som ikke allerede er igangsatt.

Med hilsen

Knut Haugestad | Kommunedirektør

Tlf: 98 20 35 22 | www.eidsvoll.kommune.no

